

Brussel, 28 oktober 2022
(OR. en)

14248/22

**Interinstitutioneel dossier:
2022/0343 (NLE)**

PECHE 426

VOORSTEL

van:	de secretaris-generaal van de Europese Commissie, ondertekend door mevrouw Martine DEPREZ, directeur
ingekomen:	28 oktober 2022
aan:	mevrouw Thérèse BLANCHET, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie
nr. Comdoc.:	COM(2022) 559 final
Betreft:	Voorstel voor een VERORDENING VAN DE RAAD tot vaststelling, voor 2023, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn, en tot vaststelling, voor 2023 en 2024, van dergelijke vangstmogelijkheden voor bepaalde diepzeevisbestanden

Hierbij gaat voor de delegaties document COM(2022) 559 final.

Bijlage: COM(2022) 559 final

EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 28.10.2022
COM(2022) 559 final

2022/0343 (NLE)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot vaststelling, voor 2023, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn, en tot vaststelling, voor 2023 en 2024, van dergelijke vangstmogelijkheden voor bepaalde diepzeevisbestanden

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

• Motivering en doel van het voorstel

Alle verordeningen tot vaststelling van de vangstmogelijkheden moeten het oogsten van visbestanden beperken tot niveaus die stroken met de brede doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB). Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid¹ (“de basisverordening”) bevat doelstellingen voor jaarlijks en tweejaarlijks voorgestelde vangst- en inspanningsbeperkingen die de ecologische, economische en sociale duurzaamheid van de visserijen van de EU moeten garanderen.

De vangstmogelijkheden moeten voor de meeste bestanden jaarlijks en voor bepaalde diepzeebestanden om de twee jaar worden vastgesteld, maar dit staat een langetermijnbeheer niet in de weg. Het Europees Parlement en de Raad hebben meerjarenplannen voor de Noordzee² en voor de westelijke wateren³ aangenomen.

Sommige voorgestelde vangstmogelijkheden worden autonoom door de EU vastgesteld, terwijl andere moeten worden overeengekomen in het kader van multilateraal of bilateraal overleg met niet-EU-landen. De in dat overleg overeengekomen totale toegestane vangsten (TAC's) worden over de lidstaten verdeeld volgens het beginsel van relatieve stabiliteit.

Dit voorstel heeft betrekking op:

- autonome bestanden van de EU;
- gedeelde bestanden die in de Noordzee en de noordwestelijke wateren gezamenlijk met het Verenigd Koninkrijk moeten worden beheerd, die in de Noordzee en het Skagerrak gezamenlijk met Noorwegen en het Verenigd Koninkrijk moeten worden beheerd, of waarover in de Visserijcommissie voor het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan (NEAFC) overleg tussen kuststaten moet worden gepleegd;
- vangstmogelijkheden uit hoofde van overeenkomsten die zijn gesloten in het kader van regionale organisaties voor visserijbeheer (ROVB's), en
- bepaalde vangstmogelijkheden in de wateren van niet-EU-landen.

In dit voorstel staat bij een aantal vangstmogelijkheden “p.m.” (pro memorie) omdat:

¹ Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22).

² Verordening (EU) 2018/973 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2018 tot vaststelling van een meerjarenplan voor demersale bestanden in de Noordzee en de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot vastlegging van nadere bepalingen ter uitvoering van de aanlandingsverplichting in de Noordzee en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 676/2007 en (EG) nr. 1342/2008 van de Raad (PB L 179 van 16.7.2018, blz. 1).

³ Verordening (EU) 2019/472 van het Europees Parlement en de Raad van 19 maart 2019 tot vaststelling van een meerjarenplan voor bestanden die worden gevangen in de westelijke wateren en daaraan grenzende wateren en voor de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot wijziging van Verordeningen (EU) 2016/1139 en (EU) 2018/973, en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007 en (EG) nr. 1300/2008 van de Raad (PB L 83 van 25.3.2019, blz. 1).

- het wetenschappelijk advies voor sommige autonome bestanden van de EU nog niet beschikbaar was toen het voorstel werd aangenomen, of
- bepaalde vangstbeperkingen en andere aanbevelingen van de betrokken ROVB's nog niet zijn vastgesteld omdat de jaarvergadering nog niet heeft plaatsgevonden, of
- er nog geen cijfers beschikbaar zijn voor sommige bestanden in de wateren van niet-EU-landen, gedeelde bestanden of met niet-EU-landen uitgewisselde vangstmogelijkheden, in afwachting van de afronding van het overleg met die niet-EU-landen.

Aanpak voor de vaststelling van de vangstmogelijkheden

Zoals gebruikelijk, heeft de Commissie een jaarlijkse mededeling uitgebracht: *“Naar een duurzamere visserij in de EU: stand van zaken en oriëntaties voor 2023”* (COM(2022) 253). De jaarlijkse mededeling bevat een overzicht van de toestand van de bestanden op basis van het wetenschappelijke advies en geeft toelichting bij de aanpak voor de vaststelling van de vangstmogelijkheden.

Op verzoek van de Commissie heeft de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) tussen 31 mei en 30 juni 2022 zijn jaarlijks of meerjaarlijks wetenschappelijk advies over een aantal door dit voorstel bestreken autonome visbestanden van de EU uitgebracht⁴.

Gegevens zijn essentieel voor de wetenschappelijke adviezen van de ICES: alleen bestanden waarvoor voldoende betrouwbare gegevens beschikbaar zijn, kunnen volledig worden beoordeeld, met ramingen van de omvang van de bestanden en met prognoses voor de wijze waarop ze reageren op de diverse exploitatiescenario's ("vangstscenariotabellen"). Als voldoende gegevens beschikbaar zijn, kan de ICES ramen in hoeverre de vangstmogelijkheden moeten worden aangepast om uit te komen op het MDO-niveau voor het betrokken bestand (MDO: maximale duurzame opbrengst). Het advies wordt dan "MDO-advies" genoemd. In andere gevallen volgt de ICES in zijn aanbevelingen voor de omvang van de vangstmogelijkheden de voorzorgsbenadering. In publicatiemateriaal over het uitbrengen van advies over bestanden waarvoor weinig gegevens beschikbaar zijn, licht de ICES de in dit verband gevolgde methodiek toe⁵. Het advies wordt dan "voorzorgsadvies" genoemd.

Alle vangstmogelijkheden die de Commissie hier voorstelt, weerspiegelen op de in de bovengenoemde jaarlijkse mededeling uiteengezette wijze het wetenschappelijk advies dat zij tot het tijdstip van aanneming van dit voorstel heeft ontvangen.

De vangstmogelijkheden voor de andere autonome bestanden van de EU zullen zodra het wetenschappelijk advies voor die bestanden beschikbaar is, volgens de in de jaarlijkse mededeling geschetste aanpak in dit voorstel worden opgenomen.

Ook zullen de vangstmogelijkheden voor andere bestanden in dit voorstel worden opgenomen in het licht van de resultaten van het overleg met de niet-EU-landen of de jaarvergaderingen van de ROVB's.

⁴ <https://www.ices.dk/advice/Pages/Latest-Advice.aspx>

⁵ Zie met name het document *“ICES approach to advice on fishing opportunities”*: <https://doi.org/10.17895/ices.advice.19928060>

Met betrekking tot dat overleg en de jaarvergaderingen van de ROVB's stelt de Commissie EU-standpunten voor die namens de Unie moeten worden ingenomen, en stelt de Raad deze vast, overeenkomstig de in de jaarlijkse mededeling geschetste aanpak. Voor het bilaterale overleg met het Verenigd Koninkrijk over gedeelde bestanden en voor de jaarvergaderingen van de ROVB's stelt de Commissie specificaties van de meerjarenmandaten voor, die door de Raad worden vastgesteld⁶.

⁶ Besluit (EU) 2021/1875 van de Raad van 22 oktober 2021 betreffende het namens de Unie in het jaarlijks overleg met het Verenigd Koninkrijk in te nemen standpunt om tot een overeenkomst te komen over de totale toegestane vangsten (PB L 378 van 26.10.2021, blz. 6).
Besluit (EU) 2019/865 van de Raad van 14 mei 2019 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Visserijcommissie voor het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan (NEAFC) en tot intrekking van het besluit van 26 mei 2014 betreffende het standpunt dat namens de Unie moet worden ingenomen in de NEAFC (PB L 140 van 28.5.2019, blz. 60).
Besluit (EU) 2019/868 van de Raad van 14 mei 2019 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Internationale Commissie voor de instandhouding van Atlantische tonijnen (Iccat) en tot intrekking van het besluit van 8 juli 2014 betreffende het standpunt dat namens de Unie moet worden ingenomen in de Iccat (PB L 140 van 28.5.2019, blz. 78).
Besluit (EU) 2019/867 van de Raad van 14 mei 2019 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Commissie voor de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren (CCAMLR) en tot intrekking van het besluit van 24 juni 2014 betreffende het standpunt dat namens de Unie moet worden ingenomen in de CCAMLR (PB L 140 van 28.5.2019, blz. 72).
Besluit (EU) 2019/860 van de Raad van 14 mei 2019 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Commissie voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan (IOTC), en tot intrekking van het besluit van 19 mei 2014 inzake het standpunt dat namens de Unie moet worden ingenomen in de IOTC (PB L 140 van 28.5.2019, blz. 33).
Besluit (EU) 2019/859 van de Raad van 14 mei 2019 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Regionale Organisatie voor het visserijbeheer in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan (SPRFMO), en tot intrekking van het besluit van 12 juni 2017 tot vaststelling van het namens de Europese Unie in te nemen standpunt in de SPRFMO (PB L 140 van 28.5.2019, blz. 27).
Besluit (EU) 2019/812 van de Raad van 14 mei 2019 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Inter-Amerikaanse Commissie voor tropische tonijn (IATTC) en de Vergadering van de partijen bij de overeenkomst inzake het internationale programma voor het behoud van dolfijnen en tot intrekking van het besluit van 12 juni 2014 betreffende het standpunt dat namens de Unie moet worden ingenomen in de IATTC (PB L 133 van 21.5.2019, blz. 13).
Besluit (EU) 2019/861 van de Raad van 14 mei 2019 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Visserijorganisatie voor het zuidoostelijke deel van de Atlantische Oceaan (Seafo), en tot intrekking van het besluit van 12 juni 2014 betreffende het standpunt dat namens de Unie moet worden ingenomen in de Seafo (PB L 140 van 28.5.2019, blz. 38).
Besluit (EU) 2019/862 van de Raad van 14 mei 2019 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Commissie voor de visserij in het westelijke en centrale deel van de Stille Oceaan (WCPFC), en tot intrekking van het besluit van 12 juni 2014 betreffende het standpunt dat namens de Unie moet worden ingenomen inzake de instandhouding en het beheer van de over grote afstanden trekkende visbestanden in de WCPFC (PB L 140 van 28.5.2019, blz. 44).
Besluit (EU) 2019/866 van de Raad van 14 mei 2019 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de jaarlijkse conferentie van de partijen bij het Verdrag voor de instandhouding en het beheer van de koolvisbestanden in het centrale gedeelte van de Beringzee, en tot intrekking van het besluit van 12 juni 2017 tot vaststelling van het namens de Unie in te nemen standpunt in die jaarlijkse conferentie (PB L 140 van 28.5.2019, blz. 66).
Besluit (EU) 2019/858 van de Raad van 14 mei 2019 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de vergadering van de partijen bij de Visserijovereenkomst voor de Zuid-Indische Oceaan (Siofa) en tot intrekking van het besluit van 12 juni 2017 tot vaststelling van het standpunt dat namens de Unie moet worden ingenomen in de vergadering van de partijen bij de Siofa (PB L 140 van 28.5.2019, blz. 21).
Besluit (EU) 2019/863 van de Raad van 14 mei 2019 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Visserijorganisatie voor het noordwestelijk deel van de Atlantische

Zolang het overleg aan de gang is en de jaarvergaderingen van de ROVB's nog niet hebben plaatsgevonden of er nog geen wetenschappelijk advies beschikbaar is, wordt in de desbetreffende overwegingen en bepalingen gebruikgemaakt van de overeenkomstige tekst van Verordening (EU) 2022/109 van de Raad⁷, die tussen vierkante haken wordt geplaatst, en wordt bij de vangstmogelijkheden “p.m.” vermeld.

Zodra het overleg is afgerond en de jaarvergaderingen van de ROVB's hebben plaatsgevonden of het meest recente wetenschappelijke advies beschikbaar komt, zullen de desbetreffende voorstellen van de Commissie worden gepubliceerd als non-papers van de diensten van de Commissie, die integraal deel uitmaken van dit voorstel.

Aanlandingsverplichting

Krachtens artikel 15 van de basisverordening vallen alle bestanden waarvoor vangstbeperkingen gelden, sinds 1 januari 2019 onder de aanlandingsverplichting. De basisverordening voorziet echter in bepaalde vrijstellingen van de aanlandingsverplichting. Op basis van gezamenlijke aanbevelingen van de lidstaten heeft de Commissie gedelegeerde verordeningen vastgesteld met nadere uitvoeringsbepalingen voor de aanlandingsverplichting voor bepaalde visserijen (“teruggooiplannen”). In die plannen worden beperkte hoeveelheden teruggooi toegestaan op basis van de-minimisvrijstellingen of vrijstellingen op grond van hoge overlevingskansen.

Overeenkomstig artikel 16, lid 2, van de basisverordening worden de voorgestelde vangstmogelijkheden sinds de invoering van de aanlandingsverplichting niet meer vastgesteld als afspiegeling van de aangelande hoeveelheid maar als afspiegeling van de gevangen hoeveelheid, aangezien teruggooi niet meer is toegestaan. Dit gebeurt op basis van wetenschappelijk advies voor de bestanden in de visserijen die in artikel 15, lid 1, van de basisverordening zijn genoemd. De voorgestelde vangstmogelijkheden worden ook vastgesteld overeenkomstig andere toepasselijke bepalingen, namelijk artikel 16, lid 1, inzake het beginsel van relatieve stabiliteit en artikel 16, lid 4, dat verwijst naar de GVB-doelstellingen en de desbetreffende regels van de meerjarenplannen.

Rekening houdend met de volledige toepassing van de aanlandingsverplichting stelt de Commissie TAC's voor op basis van het vangstadvis en niet meer (zoals voorheen) op basis van het aanlandingsadvies. De voorgestelde EU-quota houden rekening met beperkte teruggooi op basis van vastgestelde vrijstellingen: deze hoeveelheden worden niet aangeland en worden afgeboekt op de quota en dus in mindering gebracht op de EU-quota.

Oceaan (NAFO), en tot intrekking van het besluit van 26 mei 2014 betreffende het standpunt dat namens de Unie moet worden ingenomen in de NAFO (PB L 140 van 28.5.2019, blz. 49).

Besluit (EU) 2019/824 van de Raad van 14 mei 2019 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Uitgebreide Commissie van het Verdrag voor de instandhouding van de zuidelijke blauwvintonijn (CCSBT) en tot intrekking van het besluit van 12 juni 2014 betreffende het standpunt dat namens de Unie moet worden ingenomen in de CCSBT (PB L 134 van 22.5.2019, blz. 19).

Besluit (EU) 2019/859 van de Raad van 14 mei 2019 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Regionale Organisatie voor het visserijbeheer in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan (SPRFMO), en tot intrekking van het besluit van 12 juni 2017 tot vaststelling van het namens de Europese Unie in te nemen standpunt in de SPRFMO (PB L 140 van 28.5.2019, blz. 27).

⁷ Verordening (EU) 2022/109 van de Raad van 27 januari 2022 tot vaststelling, voor 2022, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn (PB L 21 van 31.1.2022, blz. 1).

Jaarflexibiliteit

Ook moet rekening worden gehouden met de samenhang tussen de basisverordening en Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad⁸. De artikelen 3 en 4 van de laatstgenoemde verordening bevatten aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's, waaronder flexibiliteitsvoorschriften voor bestanden waarvoor respectievelijk voorzorgs-TAC's en analytische TAC's (waaronder hier wordt verstaan bestanden met respectievelijk een voorzorgsadvies van de ICES en een MDO-advies van de ICES) gelden. Krachtens artikel 2 van Verordening (EG) nr. 847/96 moet de Raad bij de vaststelling van de TAC's op basis van met name de biologische situatie van de bestanden bepalen voor welke bestanden de artikelen 3 en 4 van die verordening niet gelden. Artikel 15, lid 9, van de basisverordening bevat een ander mechanisme van jaarflexibiliteit.

Om te voorkomen dat excessieve flexibiliteit afbreuk doet aan het beginsel van rationele en verantwoorde exploitatie van de levende biologische rijkdommen van de zee en aan de verwezenlijking van de GVB-doelstellingen, mogen de maatregelen uit hoofde van de artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 en artikel 15, lid 9, van de basisverordening niet cumulatief worden toegepast.

Jaarflexibiliteit uit hoofde van artikel 15, lid 9, van de basisverordening mag niet worden toegepast indien daardoor de verwezenlijking van de GVB-doelstellingen wordt ondermijnd, met name voor bestanden met een biomassa onder B_{lim} . B_{lim} is de biomassa waaronder er sprake kan zijn van verminderde reproductiecapaciteit.

Voorgestelde vangstmogelijkheden en toelichting

De EU-quota zijn de hoeveelheden die mogen worden gevangen en aangeland en die in mindering worden gebracht op de quota van de lidstaten. De vergelijking tussen de voor 2023 voorgestelde vangstmogelijkheden en de voor het lopende jaar (2022) vastgestelde vangstmogelijkheden is derhalve gebaseerd op de EU-quota.

Autonome bestanden van de EU

TAC	TAC-code	Voor 2023 voorgestel d EU- quotum (ton)	Voorgestel de wijziging van het EU- quotum ten opzichte van 2022	Toelichting
-----	----------	---	--	-------------

⁸ Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad van 6 mei 1996 tot invoering van aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's en quota (PB L 115 van 9.5.1996, blz. 3).

TAC	TAC-code	Voor 2023 voorgestel d EU- quotum (ton)	Voorgestel de wijziging van het EU- quotum ten opzichte van 2022	Toelichting
Scharretong in 8c, 9 en 10; wateren van de Unie van Cecaf 34.1.1	LEZ/8C3411	3 120	+33 %	De ICES geeft een MDO-advies voor twee verschillende soorten scharretong in dit gebied, nl. voor <i>Lepidorhombus whiffiagonis</i> en voor <i>Lepidorhombus boscii</i> . De Commissie stelt voor de TAC vast te stellen in lijn met het MDO-advies en de F_{MDO} -puntwaarde voor beide soorten. De F_{MDO} -puntwaarde is de visserijsterfte die de langetermijn-MDO oplevert. Op het EU-quotum is een verlaging toegepast in verband met vrijstellingen van de aanlandingsverplichting.
Zeeduivel in 8c, 9 en 10; wateren van de Unie van Cecaf 34.1.1	ANF/8C3411	4 156	+12 %	De ICES geeft een MDO-advies voor twee verschillende soorten zeeduivel in dit gebied, nl. voor zwarte zeeduivel (<i>Lophius budegassa</i>) en voor witte zeeduivel (<i>Lophius piscatorius</i>). De Commissie stelt voor de TAC vast te stellen in lijn met het MDO-advies en de F_{MDO} -puntwaarde voor beide soorten. Op het EU-quotum is een verlaging toegepast in verband met vrijstellingen van de aanlandingsverplichting.
Wijting in 8	WHG/08.	2 276	+5 %	De ICES kan geen informatie over de omvang van het bestand of de visserijdruk verstrekken en geeft voor dit bestand een voorzorgsadvies. De Commissie stelt voor de TAC vast te stellen in lijn met het voorzorgsadvies.
Heek in 8c, 9 en 10; wateren van de Unie van Cecaf 34.1.1	HKE/8C3411	15 554	+103 %	Na een ICES-ijkingsprocedure geeft de ICES opnieuw een MDO-advies voor dit bestand, nadat hij de voorbije twee jaar slechts een voorzorgsadvies heeft verstrekt. Volgens het nieuwe model dat voor het MDO-advies wordt gebruikt, wordt ervan uitgegaan dat de biomassa de afgelopen jaren is toegenomen. De Commissie stelt voor de TAC vast te stellen in lijn met het MDO-advies en de hoogste waarde binnen de F_{MDO} -bandbreedte (" F_{MSY} upper"), aangezien heek wellicht de meest beperkende soort in de gemengde visserij is. Op het EU-quotum is een verlaging toegepast in verband met vrijstellingen van de aanlandingsverplichting.
Langoustine in 8c, functionele eenheid 31	NEP/8CU31	9	-36 %	De ICES geeft voor dit bestand een MDO-advies. De Commissie stelt voor de TAC vast te stellen in lijn met het MDO-advies. Op het EU-quotum is een verlaging toegepast in verband met vrijstellingen van de aanlandingsverplichting.

TAC	TAC-code	Voor 2023 voorgestel d EU- quotum (ton)	Voorgestel de wijziging van het EU- quotum ten opzichte van 2022	Toelichting
Schol in het Kattegat	PLE/03AS	1 059	+91 %	De ICES geeft voor dit bestand een MDO-advies. Deze TAC vormt een gedeelte (27 %) van het ICES-advies voor schol in het Kattegat, de Belten en de Sont. Dat cijfer is gebaseerd op de in het ICES-advies vermelde verdeling van de vangsten in 2021. De Commissie stelt voor de TAC vast te stellen in lijn met het MDO-advies en de laagste waarde binnen de F_{MDO}-bandbreedte ("$F_{MSY\ lower}$"). Zij stelt voor de TAC in lijn met $F_{MSY\ lower}$ vast te stellen omdat kabeljauw, waarvoor het advies nul ton is, bijvangst is in deze visserij. Op het EU-quotum is een verlaging toegepast in verband met vrijstellingen van de aanlandingsverplichting.
Schol in 7b en 7c	PLE/7BC	19	verlenging	De ICES kan geen informatie over de omvang van het bestand of de visserijdruk verstrekken en geeft voor dit bestand een voorzorgsadvies. De Commissie stelt voor de TAC vast te stellen in lijn met het voorzorgsadvies.
Schol in 8, 9 en 10; wateren van de Unie van Cecaf 34.1.1	PLE/8/3411	155	verlenging	De ICES kan geen informatie over de omvang van het bestand of de visserijdruk verstrekken en geeft voor dit bestand een voorzorgsadvies. De Commissie stelt voor de TAC vast te stellen in lijn met het voorzorgsadvies.
Witte koolvis in 8a, 8b, 8d en 8e	POL/8ABDE	1 334	-10 %	Het ICES-advies bestrijkt drie TAC's, nl. deze TAC en de volgende twee. De ICES kan geen informatie over de omvang van het bestand of de visserijdruk verstrekken en geeft voor dit bestand een voorzorgsadvies. De Commissie stelt voor de TAC's te verlagen in de richting van het voorzorgsadvies.
Witte koolvis in 8c	POL/08C.	149	-10 %	Idem als hierboven.
Witte koolvis in 9 en 10; wateren van de Unie van Cecaf 34.1.1	POL/9/3411	182	-10 %	Idem als hierboven.

TAC	TAC-code	Voor 2023 voorgestel d EU- quotum (ton)	Voorgestel de wijziging van het EU- quotum ten opzichte van 2022	Toelichting
Tong in 3a; wateren van de Unie van de deelsectoren 22-24	SOL/3ABC24	498	-30 %	De ICES geeft voor dit bestand een MDO-advies. De Commissie stelt voor de TAC vast te stellen in lijn met het MDO-advies en de F_{MDO} -puntwaarde. Op het EU-quotum is een verlaging toegepast in verband met vrijstellingen van de aanlandingsverplichting.
Tong in 7b en 7c	SOL/7BC	19	-44 %	De ICES kan geen informatie over de omvang van het bestand of de visserijdruk verstrekken en geeft voor dit bestand een voorzorgsadvies. De Commissie stelt voor de TAC vast te stellen in lijn met het voorzorgsadvies.
Tong in 8a en 8b	SOL/8AB	2 620	+20 %	De ICES geeft voor dit bestand een MDO-advies. De Commissie stelt voor de TAC vast te stellen in lijn met het MDO-advies en de F_{MDO} -puntwaarde. Op het EU-quotum is een verlaging toegepast in verband met vrijstellingen van de aanlandingsverplichting.
Tong in 8c, 8d, 8e, 9 en 10; wateren van de Unie van Cecaf 34.1.1	SOO/8CDE34	582	-11 %	De TAC heeft betrekking op drie soorten tong in dit gebied, nl. <i>Solea solea</i> en twee andere tongsoorten. De ICES geeft alleen voor <i>Solea solea</i> in dit gebied een MDO-advies. De Commissie stelt voor een sub-TAC voor <i>Solea solea</i> vast te stellen in lijn met het MDO-advies. Zij stelt ook voor de TAC vast te stellen in lijn met het advies voor <i>Solea solea</i> en rekening houdend met de soortspecifieke vangsten (55 % <i>Solea solea</i> en 45 % andere tongsoorten). Dat cijfer is gebaseerd op de vangstaandelen in 2018-2020 zoals vermeld in het ICES-advies.
Horsmakreel in 9	JAX/09	158 005	+15 %	De ICES geeft voor dit bestand een MDO-advies. De Commissie stelt voor de TAC vast te stellen in lijn met het MDO-advies. Op het EU-quotum is een verlaging toegepast in verband met vrijstellingen van de aanlandingsverplichting.
Zeebaars in 8a en 8b	Niet van toepassing (beheerd door Frankrijk en Spanje)	Niet van toepassing	Niet van toepassing	De ICES geeft voor dit bestand een MDO-advies. De Commissie stelt voor de meeneemlimiet van twee vissen per dag te handhaven. De Commissie stelt ook voor dat Frankrijk en Spanje vangstbeperkingen voor de commerciële visserij vaststellen in lijn met het MDO-advies en de F_{MDO} -puntwaarde, rekening houdend met de commerciële vangsten, met inbegrip van teruggooi, en de recreatieve vangsten.

Autonome diepzeebestanden van de EU

TAC	TAC-code	Voor 2023 en 2024 voorgesteld EU-quotum (ton)	Voorgesteld de wijziging van het EU-quotum ten opzichte van 2021 en 2022	Toelichting
Zeebrasem in wateren van de Unie en internationale wateren van 9	SBR/09-	114	-4 %	De ICES kan alleen informatie over de zich bij dit bestand voordoende trends geven op basis van een biomassa-index, en geeft voor dit bestand een voorzorgsadvies. De Commissie stelt voor de TAC vast te stellen in lijn met het voorzorgsadvies. Op het EU-quotum is een verlaging toegepast in verband met vrijstellingen van de aanlandingsverplichting.

Aal

De ICES verstrekt advies voor het hele natuurlijke verspreidingsgebied van Europese aal (*Anguilla anguilla*), dat het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee omvat. Gezien de kritieke toestand van Europese aal heeft de ICES de afgelopen twee decennia geadviseerd de antropogene sterfte van Europese aal in zijn natuurlijke verspreidingsgebied zo dicht mogelijk bij nul te houden. Met name adviseerde de ICES⁹ op 4 november 2021 dat er, bij toepassing van de voorzorgsbenadering, voor 2022 in het hele natuurlijke verspreidingsgebied, in alle habitats en in alle levensfasen nulvangsten van aal moesten zijn. Dat advies gold voor zowel de recreatieve als de commerciële vangsten en had ook betrekking op vangsten van glasalen voor uitzetting en kweek. Voorts merkte de ICES¹⁰ op 30 mei 2022 op dat, ondanks de inspanningen van de lidstaten, over het geheel genomen geen vooruitgang werd geboekt bij de doelstelling dat in de hele EU 40 % van de biomassa aan schieraal naar zee moet kunnen ontsnappen, conform artikel 2, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1100/2007 van de Raad¹¹. Ook adviseerde de ICES dat de instandhoudingsinspanningen gericht moeten zijn op maatregelen die per definitie een grote kans maken om de sterfte terug te dringen en het ontsnappingspercentage te verhogen. Het ICES-advies voor 2023 wordt op 3 november 2022 gepubliceerd.

In de jaarlijkse verordeningen tot vaststelling van de vangstmogelijkheden is sinds 2018 een sluiting voor de aalvisserij van drie opeenvolgende maanden vastgesteld voor de EU-wateren van het ICES-gebied en sinds 2019 voor de Middellandse Zee. Na de publicatie van het ICES-advies van 4 november 2021 heeft de Commissie gedurende verschillende maanden de adviesraden en de regionale groepen van lidstaten geraadpleegd over de wijze waarop dit ICES-advies het best kon worden uitgevoerd. Voorts is in december 2021 voor 2022 een

⁹ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.7752>

¹⁰ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.19902958>

¹¹ Verordening (EG) nr. 1100/2007 van de Raad van 18 september 2007 tot vaststelling van maatregelen voor het herstel van het bestand van Europese aal (PB L 248 van 22.9.2007, blz. 17).

sluiting van de aalvisserij voor een periode van drie opeenvolgende maanden vastgesteld bij Verordening (EU) 2022/109 van de Raad¹² voor het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan en bij Verordening (EU) 2022/110 van de Raad¹³ voor de Middellandse Zee.

Op basis van de raadpleging van belanghebbenden en het advies van de ICES van 4 november 2021 stelt de Commissie voor 2023 voor om de sluiting voor alle aalvisserijactiviteiten uit te breiden van drie tot zes opeenvolgende maanden in de mariene wateren en aangrenzende brakke wateren in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan (met inbegrip van de Oostzee) en in de Middellandse Zee (met uitzondering van de Zwarte Zee). Een sluiting van zes maanden, indien ingesteld tijdens de juiste periode, zou het overgrote deel van de migrerende glas- en schieralen bestrijken en bijgevolg een hoger niveau van bescherming bieden voor het aalbestand in de wateren waarvoor de sluiting geldt. Een sluiting van zes maanden zou ook bijdragen aan de doelstelling van Verordening (EG) nr. 1100/2007 dat ten minste 40 % van de biomassa aan schieraal moet kunnen ontsnappen. De zes maanden durende sluiting van de visserij moet daarom de belangrijkste migratieperiode van zowel glasaal als schieraal bestrijken. Bovendien moet de sluiting betrekking hebben op de respectieve piekmigratieperiode. Aangezien die periode als gevolg van milieufactoren van jaar tot jaar kan verschillen, moet de sluiting ook een periode omvatten van minstens twee maanden vóór en na de maand van de piekmigratie. Daarnaast wordt de periode van migratie van aal beïnvloed door een breed scala aan milieu- en biologische factoren en kan deze dus variëren naargelang van de levensfase van aal en afhankelijk van de habitat en het geografische gebied, met name zeestraten. De sluiting moet daarom op al deze factoren worden gebaseerd om de bescherming en het herstel van het aalbestand te maximaliseren. Dit kan ertoe leiden dat binnen een bepaalde lidstaat verschillende sluitingsperiodes worden vastgesteld voor verschillende gebieden en voor verschillende levensfasen van aal, en dat een bepaalde sluiting kan eindigen in 2024. Tot slot moeten de sluitingen in zeestraten en in grensoverschrijdende gebieden consistent zijn met de nabijgelegen gebieden en moeten zij daarom worden overeengekomen in de passende overlegfora. Dit voorstel kan worden bijgewerkt na de publicatie van het wetenschappelijk advies van de ICES voor 2023.

- **Verenigbaarheid met bestaande bepalingen op het beleidsterrein**

De voorgestelde maatregelen zijn in overeenstemming met de doelstellingen en regels van het GVB.

- **Samenhang met andere beleidsgebieden van de EU**

De voorgestelde maatregelen zijn in overeenstemming met het ander EU-beleid, met name op milieugebied.

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

- **Rechtsgrondslag**

De rechtsgrondslag voor dit voorstel is artikel 43, lid 3, VWEU.

¹² Verordening (EU) 2022/109 van de Raad van 27 januari 2022 tot vaststelling, voor 2022, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn (PB L 21 van 31.1.2022, blz. 1).

¹³ Verordening (EU) 2022/110 van de Raad van 27 januari 2022 tot vaststelling, voor 2022, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden en groepen visbestanden in de Middellandse Zee en de Zwarte Zee (PB L 21 van 31.1.2022, blz. 165).

- **Subsidiariteit (bij niet-exclusieve bevoegdheid)**

Het voorstel valt onder de exclusieve bevoegdheid van de EU, als bedoeld in artikel 3, lid 1, punt d), VWEU. Het subsidiariteitsbeginsel is derhalve niet van toepassing.

- **Evenredigheid**

In het voorstel worden de vangstmogelijkheden aan de lidstaten toegewezen overeenkomstig de doelstellingen van de basisverordening, de toepasselijke meerjarenplannen en de resultaten van het overleg met niet-EU-landen en van de jaarvergaderingen van de ROVB's. Op grond van de artikelen 16 en 17 van de basisverordening moeten de lidstaten beslissen hoe de hun toegewezen vangstmogelijkheden volgens bepaalde criteria voor de toewijzing van vangstmogelijkheden kunnen worden toegewezen aan vissersvaartuigen die hun vlag voeren. De lidstaten beschikken derhalve over de nodige speelruimte om in het kader van de benutting van de vangstmogelijkheden die onder het voorstel vallen, de toegewezen TAC's te verdelen volgens het sociale/economische model van hun keuze.

- **Keuze van instrument**

Verordening.

3. EVALUATIE, RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELING

- **Evaluatie van bestaande wetgeving en controle van de resultaatgerichtheid ervan**

De verordening tot vaststelling van de vangstmogelijkheden wordt meermaals per jaar herzien in het licht van het meest recente wetenschappelijke advies en andere ontwikkelingen.

- **Raadpleging van belanghebbenden**

- a) Wijze van raadpleging, belangrijkste geraadpleegde sectoren en algemeen profiel van de respondenten

De Commissie heeft de belanghebbenden, met name via de adviesraden, en de lidstaten geraadpleegd over haar aanpak voor de verschillende voorstellen voor vangstmogelijkheden, zulks op basis van haar jaarlijkse mededeling "*Naar een duurzamere visserij in de EU: stand van zaken en oriëntaties voor 2023*" (COM(2022) 253 final).

De Commissie heeft ook de aanpak gevolgd die zij heeft geschetst in haar mededeling "*Verbetering van de raadpleging inzake het communautaire visserijbeheer*" (COM(2006) 246 final). Deze aanpak bestaat in een vroegtijdigere raadpleging van de belanghebbenden, waardoor een meer strategische discussie mogelijk wordt.

- b) Samenvatting van de reacties en de manier waarop daarmee rekening is gehouden

In hun reactie op de bovengenoemde jaarlijkse mededeling hebben de belanghebbenden hun mening gegeven over de visstandevaluatie van de Commissie en over de vraag welke beheersmatige reactie passend is. De Commissie heeft bij de uitwerking van dit voorstel rekening gehouden met de reacties.

- **Bijeenbrengen en gebruik van expertise**

De Commissie heeft de ICES geraadpleegd over de te volgen methodiek. Het wetenschappelijk advies van de ICES is gebaseerd op een door zijn deskundigengroepen en

besluitvormingsorganen opgezet advieskader en wordt uitgebracht in lijn met zijn kader-partnerschapsovereenkomst met de Commissie.

Het uiteindelijke doel van het GVB is dat de bestanden zich herstellen tot een niveau waarmee de MDO kan worden gehaald, en dat dat niveau wordt behouden. Dit doel is uitdrukkelijk opgenomen in artikel 2, lid 2, van de basisverordening, waarin is bepaald dat dit exploitatieniveau “[...] voor alle bestanden uiterlijk 2020 [moet worden] verwezenlijkt”. Dit sluit aan bij de toezegging van de EU met betrekking tot de conclusies van de wereldtop over duurzame ontwikkeling (Johannesburg 2002) en het bijbehorende uitvoeringsplan. Zoals hierboven aangegeven, is MDO-advies beschikbaar voor sommige bestanden, waaronder bestanden die van belang zijn in termen van vangstvolumes en handelswaarde (bv. heek, kabeljauw, zeeduivel, tong, scharretong, schelvis en langoustine).

De vangstmogelijkheden voor doelbestanden in de Noordzee en de westelijke wateren waarvoor een MDO-advies bestaat, moeten worden vastgesteld op basis van de betrokken meerjarenplannen, waarin een bandbreedte van visserijsterftewaarden die de MDO opleveren (“F_{MDO}-bandbreedte”) is vastgelegd en die dus onder bepaalde voorwaarden een zekere flexibiliteit bieden. De Commissie heeft de ICES verzocht wetenschappelijk advies te verstrekken aan de hand waarvan de noodzaak van deze flexibiliteit kan worden beoordeeld en de flexibiliteit kan worden geïmplementeerd. De hogere F_{MDO}-bandbreedte mag worden gebruikt om TAC’s voor te stellen, op voorwaarde dat de biomassa van het betrokken bestand boven B_{trigger} ligt, en alleen indien dat op basis van wetenschappelijk advies noodzakelijk is om:

- de doelstellingen van het betrokken meerjarenplan te bereiken in het geval van gemengde visserijen, of
- om ernstige schade aan een bestand door wisselwerkingen binnen of tussen soorten te vermijden, of
- grote jaarlijkse schommelingen te beperken.

B_{trigger} is de biomassa waaronder beheersmaatregelen moeten worden genomen om ervoor te zorgen dat een bestand zich kan herstellen tot boven een niveau dat op lange termijn de MDO kan opleveren. Belandt de biomassa van een bestand onder B_{trigger}, dan moeten de vangstmogelijkheden worden vastgesteld op een met de visserijsterfte overeenkomend niveau dat evenredig met de afname van de biomassa wordt verlaagd.

Om de MDO te halen, kunnen de visserijsterftecijfers en/of de vangsten in bepaalde gevallen worden verlaagd.

Bijgevolg wordt voor dit voorstel gebruikgemaakt van de MDO-adviezen indien deze voorhanden zijn. Overeenkomstig de GVB-doelstellingen stemmen TAC’s die op basis van MDO-advies worden voorgesteld, overeen met het niveau dat volgens dat advies borg zou staan voor het halen van de MDO. Deze aanpak is in overeenstemming met de uitgangspunten zoals beschreven in de jaarlijkse mededeling “*Naar een duurzamere visserij in de EU: stand van zaken en oriëntaties voor 2023*”.

Voor bestanden waarvoor weinig gegevens beschikbaar zijn, bevat het wetenschappelijk advies van de ICES kwantitatieve richtsnoeren voor vangsten, die zijn gebruikt om het niveau van de voorgestelde TAC’s te bepalen.

De vangstmogelijkheden voor bijvangstbestanden in de Noordzee en de westelijke wateren moeten ook op basis van de betrokken meerjarenplannen worden vastgesteld. Voor dergelijke

bestanden heeft de Commissie de ICES verzocht om, waar mogelijk, een MDO-advies te verstrekken. De TAC's voor bijvangstbestanden worden, afhankelijk van de in het betrokken meerjarenplan vastgestelde voorwaarden, vastgesteld op basis van het MDO-advies of het voorzorgsadvies.

Voor bijvangstbestanden waarvoor weinig gegevens beschikbaar zijn, worden de TAC's voorgesteld op basis van de kwantitatieve richtsnoeren voor vangsten in het wetenschappelijk advies van de ICES.

- **Effectbeoordeling**

De werkingssfeer van de verordening tot vaststelling van de vangstmogelijkheden is omschreven in artikel 43, lid 3, VWEU.

Het is de bedoeling om met dit voorstel een kortetermijnaanpak te vermijden en te streven naar duurzaamheid op de lange termijn. Daarom wordt in het voorstel rekening gehouden met initiatieven van belanghebbenden en adviesraden indien deze door de ICES en/of het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV) positief zijn beoordeeld. Het GVB-hervormingsvoorstel van de Commissie was gebaseerd op een effectbeoordeling (SEC(2011) 891) volgens welke de verwezenlijking van de MDO-doelstelling een noodzakelijke voorwaarde was om tot ecologische, economische en sociale duurzaamheid te komen.

Wat de ROVB-vangstmogelijkheden en de met niet-EU-landen gezamenlijk beheerde bestanden betreft, worden met dit voorstel hoofdzakelijk internationaal overeengekomen maatregelen geïmplementeerd. Bij het voorbereiden en voeren van de internationale onderhandelingen waarin vangstmogelijkheden van de EU worden overeengekomen met niet-EU-landen, worden alle elementen die van belang zijn voor de beoordeling van de mogelijke gevolgen van de vangstmogelijkheden in aanmerking genomen.

- **Resultaatgerichtheid en vereenvoudiging**

Het voorstel voorziet in vereenvoudiging van de administratieve procedures voor de overheidsinstanties van de EU of de lidstaten, en met name de voorschriften op het gebied van inspanningsbeheer.

- **Grondrechten**

Het voorstel eerbiedigt de grondrechten, en met name die welke in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zijn erkend.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

De voorgestelde maatregelen hebben geen gevolgen voor de begroting.

5. OVERIGE ELEMENTEN

- **Uitvoeringsplanning en regelingen betreffende controle, evaluatie en rapportage**

De verordening wordt geïmplementeerd en de naleving ervan wordt gemonitord overeenkomstig het GVB.

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot vaststelling, voor 2023, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn, en tot vaststelling, voor 2023 en 2024, van dergelijke vangstmogelijkheden voor bepaalde diepzeervisbestanden

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 43, lid 3,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op grond van Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad¹⁴ moeten instandhoudingsmaatregelen worden aangenomen met inachtneming van het beschikbare wetenschappelijke, technische en economische advies, met inbegrip van, waar relevant, verslagen van het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV) en van andere adviesinstanties, en adviezen die zijn ontvangen van adviesraden.
- (2) Het is aan de Raad om maatregelen aan te nemen inzake de vaststelling en verdeling van de vangstmogelijkheden, inclusief, waar nodig, functioneel daarmee verbonden voorwaarden. Op grond van artikel 16, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 moeten de vangstmogelijkheden worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 2, lid 2, van die verordening genoemde doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB). Daarnaast moeten voor bestanden die onder een meerjarenplan vallen, totale toegestane vangsten (TAC's) worden vastgesteld in overeenstemming met de streefcijfers en maatregelen van die plannen. Overeenkomstig artikel 16, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 moeten de vangstmogelijkheden zodanig aan de lidstaten worden toegewezen dat de relatieve stabiliteit van de visserijactiviteiten van iedere lidstaat voor elk visbestand of elke visserij gewaarborgd is.
- (3) De TAC's moeten overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1380/2013 worden vastgesteld op basis van het beschikbare wetenschappelijke advies, met inachtneming van zowel de biologische en sociaal-economische aspecten als de verplichting tot gelijke behandeling van de visserijsectoren, en in het licht van de standpunten die naar voren zijn gekomen tijdens de raadpleging van de belanghebbenden, met name op de bijeenkomsten van de betrokken adviesraden. De TAC's moeten ook overeenkomstig de desbetreffende meerjarenplannen worden vastgesteld.

¹⁴ Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22).

- (4) Krachtens artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 vallen alle bestanden waarvoor vangstbeperkingen gelden, sinds 1 januari 2019 onder de aanlandingsverplichting, hoewel er bepaalde vrijstellingen van toepassing kunnen zijn. Op basis van gezamenlijke aanbevelingen van de lidstaten en overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 heeft de Commissie een aantal gedelegeerde verordeningen vastgesteld met nadere uitvoeringsbepalingen voor de aanlandingsverplichting in de vorm van teruggooiplannen voor specifieke visserijen.
- (5) Bij het vaststellen van de vangstmogelijkheden voor bestanden die onder de aanlandingsverplichting vallen, moet er rekening mee worden gehouden dat teruggooi in principe niet meer is toegestaan. De vangstmogelijkheden moeten derhalve worden gebaseerd op de adviescijfers voor de totale vangsten (in plaats van die voor de aanlandingen oftewel de gewenste vangsten) die door de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) worden aangeleverd. De hoeveelheden die bij wijze van vrijstelling van de aanlandingsverplichting nog wel mogen worden teruggegooid, moeten in mindering worden gebracht op de quota van de Unie.
- (6) Voor bepaalde bestanden beveelt de ICES nulvangsten aan. Echter, indien de TAC's voor die bestanden op het aanbevolen niveau worden vastgesteld, zou de verplichting tot aanlanding van alle vangsten, inclusief bijvangsten van die bestanden in gemengde visserijen, resulteren in het verschijnsel van "choke species" (knelsoorten of verstikkingssoorten). Om een evenwicht te vinden tussen de instandhouding van de visserijen, in het licht van de mogelijk ernstige sociaal-economische gevolgen als dat niet zou gebeuren, en de noodzaak om een goede biologische toestand van die bestanden te bereiken, rekening houdend met de moeilijkheid om alle bestanden in een gemengde visserij op het niveau van de maximale duurzame opbrengst (MDO) te bevissen, moeten voor die bestanden specifieke TAC's voor bijvangsten worden vastgesteld. Die TAC's moeten worden vastgesteld op een niveau dat de sterfte voor die bestanden doet afnemen en stimulansen biedt om de selectiviteit te verbeteren en dergelijke bijvangsten te voorkomen. Ter vermindering van de vangsten van de bestanden waarvoor bijvangst-TAC's zijn vastgesteld, moeten de vangstmogelijkheden voor visserijen waarbij vis uit deze bestanden wordt gevangen, worden vastgesteld op niveaus die de biomassa van kwetsbare bestanden weer op een duurzaam peil helpen brengen. Ook moeten technische en controlemaatregelen die intrinsiek verbonden zijn met de vangstmogelijkheden, worden vastgesteld om illegale teruggooi te voorkomen.
- (7) Om er zoveel mogelijk voor te zorgen dat de vangstmogelijkheden in gemengde visserijen overeenkomstig artikel 16, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 worden benut, moet een quotumruilsysteem worden opgezet voor de lidstaten die geen quotum hebben voor hun onvermijdelijke bijvangsten.
- (8) Het meerjarenplan voor de Noordzee is ingevoerd bij Verordening (EU) 2018/973 van het Europees Parlement en de Raad¹⁵ en trad in 2018 in werking. Het meerjarenplan voor de westelijke wateren is ingevoerd bij Verordening (EU) 2019/472 van het

¹⁵ Verordening (EU) 2018/973 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2018 tot vaststelling van een meerjarenplan voor demersale bestanden in de Noordzee en de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot vastlegging van nadere bepalingen ter uitvoering van de aanlandingsverplichting in de Noordzee en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 676/2007 en (EG) nr. 1342/2008 van de Raad (PB L 179 van 16.7.2018, blz. 1).

Europees Parlement en de Raad¹⁶ en trad in 2019 in werking. De vangstmogelijkheden voor de in artikel 1, lid 1, van die verordeningen vermelde bestanden moeten worden vastgesteld overeenkomstig de bandbreedte van visserijsterftewaarden die de MDO opleveren (“F_{MDO}-bandbreedte”) en de vrijwaringsmaatregelen van die verordeningen. De F_{MDO}-bandbreedten zijn vermeld in de desbetreffende ICES-adviezen. Indien geen degelijke wetenschappelijke informatie beschikbaar is, moeten de vangstmogelijkheden voor de bijvangstbestanden worden vastgesteld conform de voorzorgsbenadering, zoals aangegeven in die verordeningen.

- (9) Overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EU) 2018/973 en artikel 8 van Verordening (EU) 2019/472 moeten, indien uit wetenschappelijk advies blijkt dat de paaibiomassa van een van de in artikel 1, lid 1, van die verordening genoemde bestanden lager is dan B_{lim}, extra herstelmaatregelen worden genomen om te waarborgen dat het betrokken bestand snel weer boven een niveau komt dat de MDO kan opleveren. B_{lim} is de biomassa waaronder er sprake kan zijn van verminderde reproductiecapaciteit. In het bijzonder kunnen deze herstelmaatregelen inhouden dat de gerichte visserij op het bestand in kwestie wordt geschorst en de vangstmogelijkheden voor die of andere bestanden in de betrokken visserijen voldoende worden verlaagd.
- (10) De TAC's voor blauwvintonijn (*Thunnus thynnus*) in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en in de Middellandse Zee moeten worden vastgesteld overeenkomstig Verordening (EU) 2016/1627 van het Europees Parlement en de Raad¹⁷.
- (11) Voor bestanden waarvoor niet voldoende betrouwbare gegevens voorhanden zijn waarop ramingen van de omvang ervan kunnen worden gebaseerd, moeten de beheersmaatregelen en de TAC-niveaus worden vastgesteld volgens de voorzorgsbenadering voor het visserijbeheer zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013, en met inachtneming van bestandspecifieke factoren, en met name de beschikbare informatie over de ontwikkelingen van de bestanden en overwegingen betreffende gemengde visserijen.
- (12) Krachtens het bij Verordening (EU) 2019/472 ingevoerde meerjarenplan voor de westelijke wateren moet het streefcijfer voor visserijsterfte voor de in artikel 1, lid 1, van die verordening genoemde bestanden binnen de in artikel 2, punt 2), van die verordening gedefinieerde F_{MDO}-bandbreedten blijven, zulks overeenkomstig artikel 4 van die verordening. De totale visserijsterfte voor zeebaars (*Dicentrarchus labrax*) in de ICES-sectoren 8a en 8b moet daarom overeenkomstig het MDO-advies van de ICES en de F_{MDO}-puntwaarde worden vastgesteld, waarbij rekening wordt gehouden met de commerciële vangsten, met inbegrip van teruggooi (p.m. ton) en de recreatieve vangsten (p.m. ton) (in totaal 3 398 ton volgens het advies van de ICES). De F_{MDO}-

¹⁶ Verordening (EU) 2019/472 van het Europees Parlement en de Raad van 19 maart 2019 tot vaststelling van een meerjarenplan voor bestanden die worden gevangen in de westelijke wateren en daaraan grenzende wateren en voor de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot wijziging van Verordeningen (EU) 2016/1139 en (EU) 2018/973, en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007 en (EG) nr. 1300/2008 van de Raad (PB L 83 van 25.3.2019, blz. 1).

¹⁷ Verordening (EU) 2016/1627 van het Europees Parlement en de Raad van 14 september 2016 betreffende een meerjarig herstelplan voor blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 302/2009 van de Raad (PB L 252 van 16.9.2016, blz. 1).

puntwaarde is de visserijsterfte die de langetermijn-MDO oplevert. De betrokken lidstaten (Frankrijk en Spanje) moeten passende maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat de visserijsterfte bij hun vloten en recreatievissers niet hoger is dan de F_{MDO}-puntwaarde, conform artikel 4, lid 3, van Verordening (EU) 2019/472.

- (13) De maatregelen voor de recreatievisserij op zeebaars in de ICES-sectoren 8a en 8b moeten worden gehandhaafd, gezien de grote impact van die visserij op dat bestand. De meeneemlimiet moet worden gehandhaafd in lijn met het wetenschappelijk advies. Vaste netten moeten worden uitgesloten omdat deze niet selectief genoeg zijn en er waarschijnlijk meer exemplaren mee worden gevangen dan de vastgestelde grenswaarden. Gezien de ecologische, sociale en economische situatie, en met name de afhankelijkheid van de commerciële vissers in de kustgemeenschappen van de bestanden in kwestie, is met de maatregelen voor zeebaars een goed evenwicht gevonden tussen de belangen van de commerciële vissers en van de recreatievissers. Met die maatregelen kunnen recreatievissers vis vangen doordat rekening wordt gehouden met het effect ervan op de bestanden.
- (14) Op 4 november 2021 adviseerde de ICES¹⁸ dat er, bij toepassing van de voorzorgsbenadering, voor 2022 in het hele natuurlijke verspreidingsgebied, in alle habitats en in alle levensfasen nulvangsten van Europese aal (*Anguilla anguilla*) moesten zijn. Dat advies gold voor zowel de recreatieve als de commerciële vangsten en had ook betrekking op vangsten van glasalen voor uitzetting en aquacultuur. De ICES erkende ook dat vangsten die uitsluitend met het oog op latere vrijlating plaatsvinden, deel van de instandhoudingsmaatregelen kunnen uitmaken indien die maatregelen de totale overlevingskansen vergroten. De Commissie raadpleegde de adviesraden en de regionale groepen van lidstaten over de wijze waarop dit ICES-advies het best kon worden uitgevoerd. Voorts merkte de ICES¹⁹ op 30 mei 2022 op dat, ondanks de inspanningen van de lidstaten, over het geheel genomen geen vooruitgang werd geboekt bij de doelstelling dat in de hele Unie 40 % van de biomassa aan schieraal naar zee moet kunnen ontsnappen, conform artikel 2, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1100/2007 van de Raad, en dat geen duidelijke sterftepatronen werden waargenomen. Ook adviseerde de ICES dat de inspanningen gericht moeten zijn op instandhoudingsmaatregelen die per definitie een grote kans maken om de sterfte terug te dringen en het ontsnappingspercentage te verhogen.
- (15) [Op 3 november 2022 heeft de ICES voor 2023 zijn nulvangstadvisie voor aal in alle habitats herhaald. Op basis van dat advies en rekening houdend met de feedback die tijdens de raadpleging van de belanghebbenden is ontvangen, is het passend de sluiting uit te breiden tot zes opeenvolgende maanden voor alle aalvisserijactiviteiten in de mariene wateren en aangrenzende brakke wateren in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan en in de Middellandse Zee. Een sluiting van zes maanden zou het aalbestand beter beschermen en helpen herstellen en zo bijdragen aan de verwezenlijking van de doelstelling van Verordening (EG) nr. 1100/2007 dat ten minste 40 % van de volwassen alen naar zee moet kunnen ontsnappen. Ook zou een sluiting van zes maanden het overgrote deel van de migrerende glas- en schieralen bestrijken, voor zover die sluiting in de juiste periode of perioden wordt ingesteld. Daarom moet de sluiting betrekking hebben op de desbetreffende opeenvolgende weken en maanden van de belangrijkste migratieperiode in de levensfase van respectievelijk glasaal en schieraal. Bovendien moet de sluitingsperiode de periode

¹⁸ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.7752>

¹⁹ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.19902958>

van de piekmigratie van de respectieve levensfasen bestrijken en daarom ook een periode omvatten van minstens twee maanden voor en na de maand van de piekmigratie. Voorts wordt de periode van migratie van aal beïnvloed door een breed scala aan milieu- en biologische factoren en kan deze dus variëren naargelang van de levensfase van aal en afhankelijk van de habitat en het geografische gebied, met name zeestraten. Op basis van die criteria moeten de betrokken lidstaten de relevante periode of perioden per levensfase en/of per betrokken geografisch gebied bepalen. Aangezien de migratieperiode van jaar tot jaar kan verschillen, moeten de lidstaten daartoe gebruikmaken van de beste beschikbare wetenschappelijke informatie over de migratie van aal in de afgelopen tien jaar. De vastgestelde perioden kunnen van die aard zijn dat de lidstaten in hun wateren verschillende sluitingsperioden, die in 2024 kunnen eindigen, in hun wateren moeten vaststellen, wanneer dat wetenschappelijk gerechtvaardigd en noodzakelijk is voor een doeltreffende bescherming van het aalbestand. Tot slot moeten de sluitingen van aangrenzende lidstaten in grensoverschrijdende gebieden of in het geval van zeestraten consistent zijn met de nabijgelegen gebieden. Daartoe moeten de betrokken lidstaten of regio's in de passende overlegfora overeenstemming bereiken over consistente sluitingsperioden. De lidstaten moeten de Commissie uiterlijk op 31 januari 2023 in kennis stellen van de door hen vastgestelde sluitingsperiode of perioden, onder overlegging van ondersteunende informatie ter staving van de gekozen periode of perioden en de betrokken nationale maatregelen.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden bijgewerkt na de publicatie van het wetenschappelijk advies van de ICES voor 2023.]*

- (16) [Tijdens haar 42e jaarvergadering in 2018 heeft de Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee (GFCM) aanbeveling GFCM/42/2018/1 tot vaststelling van beheersmaatregelen voor Europese aal in de Middellandse Zee (de geografische deelgebieden 1 tot en met 27 van de GFCM) aangenomen. Die maatregelen omvatten vangst- of visserijinspanningsbeperkingen en een jaarlijkse sluitingsperiode van drie opeenvolgende maanden die door elke lidstaat moeten worden vastgesteld in overeenstemming met de instandhoudingsdoelstellingen van Verordening (EG) nr. 1100/2007 van de Raad, met het nationale beheersplan of de nationale beheersplannen voor aal en met de temporele migratiepatronen van aal in de lidstaat. Als er vóór de inwerkingtreding van die aanbeveling al nationale beheersplannen bestonden die resulteren in een inspannings- of vangstbeperking van ten minste 30 %, mogen de reeds vastgestelde en geïmplementeerde vangst- of visserijinspanningsbeperkingen niet worden overschreden. Overeenkomstig die aanbeveling moet de sluiting gelden voor alle mariene wateren van de Middellandse Zee en voor brakke wateren zoals estuaria, kustlagunes en overgangswateren. De sluitingsperiode is functioneel verbonden met de vangstmogelijkheden, aangezien het niveau van de vangsten of de visserijinspanning zonder die sluiting zou moeten worden verlaagd om het herstel van het bestand te waarborgen. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de GFCM.]*
- (17) Het wetenschappelijk advies voor bestanden *Elasmobranchii* (roggen en haaien) is een nulvangst wegens de slechte staat van instandhouding ervan. Bovendien betekent de hoge overlevingskans dat teruggooi, in plaats van aanlanding van de vangsten, bevorderlijk is voor de instandhouding van die bestanden, aangezien teruggooi niet wordt geacht de visserijsterfte aanzienlijk te verhogen. Het vissen op die soorten moet derhalve worden verboden. Op grond van artikel 15, lid 4, punt a), van Verordening

(EU) nr. 1380/2013 geldt de aanlandingsverplichting niet voor soorten waarop niet mag worden gevestigd.

- (18) Voor sommige soorten, zoals bepaalde haaiensoorten, kan zelfs een beperkte visserijactiviteit een ernstig risico voor de instandhouding ervan meebrengen. Voor dergelijke soorten moeten de vangstmogelijkheden derhalve tot nul worden gereduceerd door middel van een totaalverbod op de visserij daarop.
- (19) Tijdens de 12e Conferentie van de partijen bij het Verdrag inzake de bescherming van trekkende wilde diersoorten (Manilla, 23-28 oktober 2017) is een aantal diersoorten toegevoegd aan de lijsten van beschermde soorten in de Aanhangsels I en II van dat verdrag. Daarom is het passend te bepalen dat vissersvaartuigen van de Unie die actief zijn in om het even welke wateren en vissersvaartuigen van buiten de Unie die actief zijn in de wateren van de Unie, de beschermde status van die soorten in acht moeten nemen.
- (20) Om de benutting van de vangstmogelijkheden te maximaliseren, is het passend de mogelijkheid te bieden om tussen bepaalde TAC-gebieden met hetzelfde biologische bestand een flexibele regeling toe te passen.
- (21) Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad²⁰ voorziet in aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's, waaronder flexibiliteitsbepalingen voor voorzorgs- en analytische TAC's (artikelen 3 en 4). Krachtens artikel 2 van die verordening moet de Raad bij de vaststelling van de TAC's op basis van met name de biologische situatie van de bestanden bepalen voor welke bestanden de artikelen 3 en 4 van die verordening niet gelden. Bij artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 is een jaarflexibiliteitsmechanisme ingevoerd voor alle onder de aanlandingsverplichting vallende bestanden. Om te voorkomen dat excessieve flexibiliteit afbreuk doet aan het beginsel van rationele en verantwoorde exploitatie van de biologische rijkdommen van de zee, aan de verwezenlijking van de GVB-doelstellingen en aan de biologische toestand van de bestanden, mogen de artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 alleen van toepassing zijn op analytische TAC's wanneer geen gebruik wordt gemaakt van de jaarflexibiliteit waarin artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 voorziet.
- (22) Indien een TAC aan slechts één lidstaat wordt toegewezen, moet die lidstaat overeenkomstig artikel 2, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) worden gemachtigd om die TAC te bepalen. Er moet worden gewaarborgd dat de lidstaat bij het bepalen van het TAC-niveau volledig in overeenstemming met de beginselen en voorschriften van het GVB handelt.
- (23) De maxima voor de visserijinspanning voor 2023 moeten worden vastgesteld overeenkomstig de artikelen 5, 6, 7 en 9 van en bijlage I bij Verordening (EU) 2016/1627.
- (24) De in deze verordening vermelde vangstmogelijkheden voor vissersvaartuigen van de Unie moeten worden gebruikt overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad²¹, en met name de artikelen 33 en 34 van die verordening betreffende de

²⁰ Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad van 6 mei 1996 tot invoering van aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's en quota (PB L 115 van 9.5.1996, blz. 3).

²¹ Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een controleregeling van de Unie die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 847/96, (EG) nr. 2371/2002, (EG)

registratie van de vangsten en de visserijinspanning, respectievelijk de melding van gegevens over de uitputting van de vangstmogelijkheden. Derhalve moet worden gepreciseerd welke codes de lidstaten moeten gebruiken wanneer zij bij de Commissie gegevens over aanlandingen van onder deze verordening vallende bestanden indienen.

- (25) [De Visserijcommissie voor het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan (NEAFC) heeft tijdens haar jaarvergadering in 2021 een instandhoudingsmaatregel vastgesteld voor de twee roodbaarsbestanden (*Sebastes marinus* en *Sebastes mentella*) in de Irminger Zee en daaraan grenzende wateren, waarbij gerichte visserij op die bestanden wordt verboden. Bovendien stelde de NEAFC een verbod in op visserijactiviteiten in het gebied waar roodbaarzen samenkomen, teneinde bijvangsten ervan tot een minimum te beperken. Die maatregelen, die gebaseerd zijn op het ICES-advies voor nulvangsten, moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd. De NEAFC is er niet in geslaagd een aanbeveling aan te nemen voor roodbaarzen in de ICES-deelgebieden 1 en 2. Voor dat bestand moet de TAC worden vastgesteld in lijn met het in de NEAFC ingenomen standpunt van de Unie.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de NEAFC.]*
- (26) [De Internationale Commissie voor de instandhouding van Atlantische tonijnen (Iccat) heeft tijdens haar jaarvergadering in 2021 besloten de toen geldende TAC's voor blauwvintonijn, zwaardvis (*Xiphias gladius*), blauwe marlijn (*Makaira nigricans*), witte marlijn (*Tetrapturus albidus*), geelvintonijn (*Thunnus albacares*) en blauwe haai (*Prionace glauca*) te behouden voor 2022. Daarnaast heeft de Iccat voor 2022 een TAC van 62 000 ton vastgesteld voor grootoogtonijn (*Thunnus obesus*). Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de Iccat.]*
- (27) [Om de visserijsterfte van jonge grootoogtonijnen en geelvintonijnen te beperken, heeft de Iccat voor 2022 een maximum van 300 visaantrekkende voorzieningen (FAD's) per vissersvaartuig ingesteld, evenals een sluitingsperiode voor het gebruik van FAD's. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de Iccat.]*
- (28) [Daarnaast heeft de Iccat een 15-jarig herstelplan (voor 2022-2036) aangenomen voor witte tonijn in de Middellandse Zee (*Thunnus alalunga*). Voor 2022 heeft de Iccat de TAC voor witte tonijn in de Middellandse Zee vastgesteld op 2 500 ton. Bovendien heeft de Iccat voor Noord-Atlantische witte tonijn een TAC van 37 801 ton vastgesteld voor de periode 2022-2023, op grond van de vangstcontroleregeling en met het oog op de vaststelling van een procedure voor het langetermijnbeheer van dit bestand. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de Iccat.]*
- (29) [De Iccat heeft tijdens haar jaarvergadering in 2021 ook een herstelplan aangenomen voor de Noord-Atlantische kortvinmakreelhaai (*Isurus oxyrinchus*) die als bijvangst bij andere door de Iccat beheerde visserijen wordt gevangen, om een einde te maken

nr. 811/2004, (EG) nr. 768/2005, (EG) nr. 2115/2005, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007, (EG) nr. 676/2007, (EG) nr. 1098/2007, (EG) nr. 1300/2008, (EG) nr. 1342/2008 en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1627/94 en (EG) nr. 1966/2006 (PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1).

aan de overbevissing en geleidelijk een biomassaniveau te bereiken dat uiterlijk in 2070 de MDO kan opleveren. Het herstelplan omvat een tweejarig verbod op het aan boord houden van kortvinmakreelhaaien, dat is ingegaan in 2022. De totale visserijsterfte werd vastgesteld op maximaal 250 ton, totdat nieuw wetenschappelijk advies beschikbaar is. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de Iccat.]*

- (30) Op grond van verscheidene aanbevelingen van de Iccat, kan de Unie, op verzoek, een bepaald percentage van haar ongebruikte quotum aan vangstmogelijkheden overdragen van 2021 naar 2023. In afwachting van de implementatie van die Iccat-aanbevelingen in het recht van de Unie, moeten de quota voor de afzonderlijke lidstaten voor bepaalde bestanden worden vastgesteld op basis van het totale quotum van de Unie voor 2023, zoals dat door de Iccat is vastgesteld vóór eventuele overdrachten van ongebruikte quota of verlagingen voor boven de quota gevangen hoeveelheden door de Iccat. De quota van de afzonderlijke lidstaten voor 2023 moeten in een later stadium met eventuele overdrachten en verlagingen in overeenstemming worden gebracht op basis van de regels van de Unie voor overdrachten en verlagingen, namelijk Verordening (EG) nr. 847/96, artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 of artikel 105 van Verordening (EG) nr. 1224/2009.
- (31) [De Commissie voor de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren (CCAMLR) heeft tijdens haar jaarvergadering in 2021 vangstbeperkingen voor zowel doelsoorten als bijvangstsoorten aangenomen voor de periode van 1 december 2021 tot en met 30 november 2022. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de CCAMLR.]*
- (32) De Commissie voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan (IOTC) heeft tijdens haar jaarvergadering van 2022 de eerder vastgestelde maatregelen die van toepassing waren in het IOTC-bevoegdheidsgebied, gehandhaafd. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie geïmplementeerd blijven.
- (33) De jaarvergadering van de Regionale Organisatie voor het visserijbeheer in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan (SPRFMO) vindt plaats van 6 tot en met 15 februari 2023. In afwachting van die jaarvergadering en de vaststelling van de TAC's voor 2023 moeten de huidige maatregelen voor het SPRFMO-verdragsgebied die functioneel met de TAC's verbonden zijn, voorlopig worden gehandhaafd.
- (34) De Inter-Amerikaanse Commissie voor tropische tonijn (IATTC) heeft tijdens haar jaarvergadering van 2022 besloten de huidige maatregelen voor het verdragsgebied te handhaven. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.
- (35) [De Commissie voor de instandhouding van de zuidelijke blauwvintonijn (CCSBT) heeft tijdens haar jaarvergadering van 2021 de jaarlijkse TAC voor zuidelijke blauwvintonijn (*Thunnus maccoyii*) voor een periode van drie jaar (2021-2023) vastgesteld op hetzelfde niveau als in de voorgaande periode van drie jaar. Die maatregel moet in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de CCSBT.]*

- (36) [De Visserijorganisatie voor het zuidoostelijk deel van de Atlantische Oceaan (Seafo) heeft tijdens haar jaarvergadering van 2021 besloten om het merendeel van de huidige TAC's voor de belangrijkste onder haar bevoegdheid vallende soorten te behouden tot haar volgende jaarvergadering in 2023. De TAC's voor Antarctische diepzeeheek (*Dissostichus eleginoides*) en rode diepzeekrabben (*Chaceon* spp.) werden overeenkomstig het wetenschappelijk advies licht naar beneden bijgesteld. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de Seafo.]*
- (37) [De Commissie voor de visserij in de westelijke en centrale Stille Oceaan (WCPFC) heeft tijdens haar jaarvergadering van 2021 besloten de huidige maatregelen voor het WCPFC-verdragsgebied te handhaven. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de WCPFC.]*
- (38) [De Visserijorganisatie voor het noordwestelijke deel van de Atlantische Oceaan (NAFO) heeft tijdens haar 43e jaarvergadering in 2021 een aantal vangstmogelijkheden voor 2022 vastgesteld voor bepaalde bestanden in de deelgebieden 1 tot en met 4 van het NAFO-verdragsgebied. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden bijgewerkt na de jaarvergadering van de NAFO.]*
- (39) Tijdens de negende jaarvergadering van de Visserijovereenkomst voor de Zuid-Indische Oceaan (Siofa) in 2022 werd besloten de eerder vastgestelde vangstmogelijkheden voor de onder die overeenkomst vallende bestanden te behouden. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie geïmplementeerd blijven.
- (40) [In 2021 hebben de Unie, het Verenigd Koninkrijk en Noorwegen trilateraal overleg gehouden over zes gedeelde en gezamenlijk beheerde bestanden in de Noordzee en aangrenzende gebieden, om overeenstemming te bereiken over het beheer van die bestanden, met inbegrip van de vangstmogelijkheden voor het volgende jaar. Dat overleg vond plaats tussen 28 oktober en 10 december 2021, op basis van het door de Raad overeengekomen standpunt van de Unie. Het resultaat van het overleg werd op 10 december 2021 vastgelegd in de goedgekeurde notulen van het overleg tussen de Unie, het Verenigd Koninkrijk en Noorwegen. De desbetreffende vangstmogelijkheden moeten worden vastgesteld op het niveau dat in die goedgekeurde notulen is aangegeven, en de overige, ook in die notulen opgenomen maatregelen die functioneel met de vangstmogelijkheden verbonden zijn, moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden bijgewerkt na het trilaterale overleg tussen de Unie, het Verenigd Koninkrijk en Noorwegen.]*
- (41) [De vangstmogelijkheden voor kabeljauw (*Gadus morhua*) in de Noordzee moeten zo worden vastgesteld dat een gelijk speelveld voor marktdeelnemers uit de Unie ten opzichte van marktdeelnemers uit derde landen wordt bevorderd overeenkomstig artikel 28, lid 2, punt d), van Verordening (EU) nr. 1380/2013, en dat dat bestand zich kan herstellen tot boven het niveau dat de MDO kan opleveren, overeenkomstig artikel 2, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1380/2013. Ten behoeve van het herstel van het bestand moeten de met het Verenigd Koninkrijk en Noorwegen gezamenlijk overeengekomen maatregelen die functioneel daarmee verbonden zijn, worden gehandhaafd.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden bijgewerkt na het trilaterale overleg tussen de Unie, het Verenigd Koninkrijk en Noorwegen.]*

- (42) [In 2021 hebben de Unie en Noorwegen bilateraal overleg gehouden over twee gedeelde en gezamenlijk beheerde bestanden in het Skagerrak, om overeenstemming te bereiken over het beheer van die bestanden, met inbegrip van de vangstmogelijkheden voor het volgende jaar, toegang tot de wateren en de uitwisseling van vangstmogelijkheden. Dat overleg vond plaats tussen 8 november en 10 december 2021, op basis van het door de Raad overeengekomen standpunt van de Unie. Het resultaat van het overleg werd op 10 december 2021 vastgelegd in drie goedgekeurde notulen van het overleg tussen de Unie en Noorwegen. De desbetreffende vangstmogelijkheden moeten worden vastgesteld op het niveau dat in die goedgekeurde notulen is aangegeven, en de overige bepalingen van die notulen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden bijgewerkt na het overleg tussen de Unie en Noorwegen.]*
- (43) [De ICES signaleerde in 2019 dat de vangsten van haring (*Clupea harengus*) voor ICES-sector 3a zo dicht mogelijk bij nul moeten liggen, aangezien zonder extra gebieds- of tijdsbeperkingen voor de haringvisserij vangsten van het lentepaaiende haringbestand in de westelijke Oostzee (WBSS) onvermijdelijk zijn. Recente informatie van de ICES wijst erop dat het WBSS-haringbestand zich steeds verder vermengt met de haringbestanden in het Skagerrak en de Noordzee en dat de meeste WBSS-haringvangsten nu plaatsvinden in het Skagerrak en in mindere mate in het oostelijke deel van de Noordzee.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden bijgewerkt na het overleg tussen de Unie en Noorwegen.]*
- (44) [In de goedgekeurde notulen van het bilaterale overleg tussen de Unie en Noorwegen over het Skagerrak verbindt de Unie zich ertoe haar werkelijke vangsten in het Skagerrak te beperken tot 969 ton en stemt Noorwegen ermee in ten minste 95 % van zijn quotum over te dragen op de Noordzee teneinde het WBSS-haringbestand te beschermen. Daarom wordt voorgesteld de totale vangsten van de C-vloot (HER/03A.) en de D-vloot (HER/03A-BC) voor de betrokken lidstaten te beperken door middel van een bijzondere voorwaarde in een voetnoot bij de TAC-tabellen voor die quota. Het niveau van de quota in de tabellen blijft echter ongewijzigd, op grond van het beginsel van relatieve stabiliteit en om de bijbehorende flexibiliteit tussen de gebieden te regelen. Voor Noorwegen zouden de maximale werkelijke vangsten in de wateren van de Unie van ICES-sector 3a neerkomen op 167 ton (5 % van zijn quotum).] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden bijgewerkt na het overleg tussen de Unie en Noorwegen.]*
- (45) [Volgens punt 13.11 van de goedgekeurde notulen van het bilateraal overleg tussen de Unie en Noorwegen over het Skagerrak, moeten Noorwegen en de Unie, om het WBSS-haringbestand te beschermen, tot 100 % van hun quotum voor haring in het Skagerrak kunnen gebruiken voor haringvisserij in de Noordzee. Aangezien het bilateraal overleg met het Verenigd Koninkrijk voor 2022 nog niet is afgerond, kon op 20 december nog niet worden bevestigd dat de flexibiliteit tussen de gebieden voor HER/03A in 2022 zou worden gehandhaafd ten aanzien van de wateren van het Verenigd Koninkrijk. Daarom moet in de desbetreffende voetnoten bij de C-vloot duidelijk worden gemaakt dat de flexibiliteit tussen de gebieden niet geldt voor de wateren van het Verenigd Koninkrijk zolang de Unie en het Verenigd Koninkrijk in het bilaterale overleg tussen deze twee partijen nog geen overeenstemming hebben bereikt over dergelijke flexibiliteit.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden bijgewerkt na het overleg tussen de Unie en Noorwegen en het overleg tussen de Unie en het Verenigd Koninkrijk.]*

- (46) [In punt 13.12 van de goedgekeurde notulen van het bilateraal overleg tussen de Unie en Noorwegen over het Skagerrak kondigt de Unie aan dat zij van plan is om in de sectoren 4a en 4b in de Noordzee gebruik te maken van een zekere mate van flexibiliteit, gelijk aan het Unieaandeel van 5,7 % van de A-vloot, oftewel 21 038 ton.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden bijgewerkt na het overleg tussen de Unie en Noorwegen.]*
- (47) [De Unie heeft jaarlijks bilateraal overleg met de Faeröer gepleegd over quota-uitwisseling en wederkerige toegang voor 2022. Dat overleg heeft niet geleid tot het sluiten van een overeenkomst in 2021.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden bijgewerkt na het overleg tussen de Unie en de Faeröer.]*
- (48) [In 2021 hebben de Unie en het Verenigd Koninkrijk bilateraal overleg gehouden over de vaststelling van een groot aantal TAC's voor 2022 voor de bestanden die zijn vermeld in bijlage 35 bij de Handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Unie en het Verenigd Koninkrijk²², overeenkomstig artikel 498, lid 2, artikel 498, lid 4, punten a) tot en met d), en artikel 498, lid 6, van de handels- en samenwerkingsovereenkomst. Dat overleg vond plaats tussen 11 november en 21 december 2021, op basis van het door de Raad overeengekomen standpunt van de Unie. Het resultaat van het overleg werd vastgelegd in het schriftelijk verslag, dat op 21 december 2021 door de Raad is goedgekeurd en op dezelfde dag door het hoofd van de delegatie van het Verenigd Koninkrijk en door de vertegenwoordiger van de Commissie namens de Unie is ondertekend overeenkomstig artikel 498, lid 6, van de handels- en samenwerkingsovereenkomst en Besluit (EU) 2021/1875 van de Raad²³. De desbetreffende vangstmogelijkheden moeten worden vastgesteld op het niveau dat in dat schriftelijk verslag is aangegeven, en de overige, ook in dat verslag opgenomen maatregelen die functioneel met de vangstmogelijkheden verbonden zijn, moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden bijgewerkt na het overleg tussen de Unie en het Verenigd Koninkrijk.]*
- (49) [Voor bepaalde gedeelde bestanden die gezamenlijk met het Verenigd Koninkrijk worden beheerd, heeft de ICES na de toetsing ervan aan de MDO in zijn wetenschappelijk advies nulvangsten aanbevolen. De Unie en het Verenigd Koninkrijk zijn overeengekomen dat het passend is om voor die bestanden specifieke TAC's voor bijvangsten vast te stellen. Die TAC's moeten worden vastgesteld op een niveau dat de sterfte voor die bestanden doet afnemen en stimulansen biedt om de selectiviteit te verbeteren en bijvangsten van die bestanden te voorkomen.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden bijgewerkt na het overleg tussen de Unie en het Verenigd Koninkrijk.]*
- (50) [De Unie heeft met het Verenigd Koninkrijk gestreefd naar een zo groot mogelijke convergentie bij de toepassing van de aanlandingsverplichting, met inbegrip van de vrijstellingen van de aanlandingsverplichting krachtens artikel 15, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1380/2013, om ervoor te zorgen dat de instandhoudingsdoelstellingen worden nageleefd en om een gelijk speelveld te

²² Handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, anderzijds (PB L 149 van 30.4.2021, blz. 10).

²³ Besluit (EU) 2021/1875 van de Raad van 22 oktober 2021 betreffende het namens de Unie in het jaarlijks overleg met het Verenigd Koninkrijk in te nemen standpunt om tot een overeenkomst te komen over de totale toegestane vangsten (PB L 378 van 26.10.2021, blz. 6).

waarborgen overeenkomstig artikel 28, lid 2, punt d), van Verordening (EU) nr. 1380/2013. Bij de vangstmogelijkheden die met het Verenigd Koninkrijk zijn overeengekomen voor bestanden waarop de aanlandingsverplichting van toepassing is, is rekening gehouden met het feit dat teruggooi in beginsel niet langer is toegestaan. De hoeveelheden die bij wijze van vrijstelling van de aanlandingsverplichting nog wel mogen worden teruggegooid, werden derhalve in mindering gebracht op de quota van de Unie.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden bijgewerkt na het overleg tussen de Unie en het Verenigd Koninkrijk.]*

- (51) [De Unie en het Verenigd Koninkrijk zijn overeengekomen om de in artikel 11 van Verordening (EU) 2021/92²⁴ vastgestelde aanpak voor de instandhouding van het noordelijke zeebaarsbestand voort te zetten. Volgens die aanpak moet de totale visserijdruk op het bestand lager dan of gelijk aan het door de ICES geadviseerde niveau worden gehouden. Daarom moeten voor 2023 opnieuw vangstbeperkingsmaatregelen voor dat bestand worden vastgesteld in de ICES-sectoren 4b, 4c, 7a en 7d tot en met 7h. De Unie en het Verenigd Koninkrijk zijn eerder overeengekomen prioriteit te geven aan de verbetering van het ICES-beoordelingsinstrument voor zeebaars, zodat prognoses kunnen worden gemaakt op basis van MDO-modellen. De Unie en het Verenigd Koninkrijk zijn voorts overeengekomen dat de bestaande vangstbeperkingsmaatregelen voor de recreatievisserij moeten worden behouden.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden bijgewerkt na het overleg tussen de Unie en het Verenigd Koninkrijk.]*
- (52) [De Unie en het Verenigd Koninkrijk zijn overeengekomen seizoenssluitingen voor de visserij op zandspieringen (*Ammodytes* spp.) met bepaald gesleept vistuig in de ICES-sectoren 2a en 3a, en in ICES-deelgebied 4 te handhaven om de paaiplaatsen te beschermen en vangsten van jonge zandspiering te beperken.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden bijgewerkt na het overleg tussen de Unie en het Verenigd Koninkrijk.]*
- (53) [Volgens de procedure in de Partnerschapsovereenkomst inzake duurzame visserij tussen de Europese Unie, enerzijds, en de regering van Groenland en de regering van Denemarken, anderzijds, en het protocol tot uitvoering van die overeenkomst²⁵ heeft het gemengd comité de vangstmogelijkheden vastgesteld waarover de Unie in 2022 in de Groenlandse wateren kan beschikken. Die maatregelen moeten in het recht van de Unie worden geïmplementeerd.] *[De overweging en de desbetreffende bepalingen worden bijgewerkt na het overleg tussen de Unie, de regering van Groenland en de regering van Denemarken.]*
- (54) Wat de vangstmogelijkheden voor sneeuwkrab (*Chionoecetes* spp.) rond de Spitsbergen-archipel betreft, verleent het Verdrag van 9 februari 1920 betreffende Spitsbergen (Svalbard) (het “Verdrag van Parijs van 1920”) alle partijen bij dat verdrag gelijkelijk en zonder onderscheid toegang tot de hulpbronnen rond Spitsbergen, ook wat visserij betreft. De Unie heeft haar standpunt aangaande dat toegangsrecht met betrekking tot de visserij op sneeuwkrab op het continentaal plat rond de Spitsbergen-archipel uiteengezet in verschillende nota’s-verbaal aan

²⁴ Verordening (EU) 2021/92 van de Raad van 28 januari 2021 tot vaststelling, voor 2021, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn (PB L 31 van 29.1.2021, blz. 31).

²⁵ PB L 175 van 18.5.2021, blz. 3.

Noorwegen, meest recentelijk op 26 februari 2021 en 28 juni 2021. Teneinde te garanderen dat de exploitatie van sneeuwkrabben rond de Spitsbergen-archipel in overeenstemming is met de niet-discriminerende beheersregels die kunnen worden vastgesteld door Noorwegen, dat overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee (Unclos) en het Verdrag van Parijs van 1920 soevereiniteit en jurisdictie over het gebied heeft, is het passend te bepalen hoeveel vaartuigen tot deze visserij worden toegelaten. De verdeling van deze vangstmogelijkheden onder de lidstaten geldt alleen voor 2023. Er wordt aan herinnerd dat in de Unie de primaire verantwoordelijkheid voor de naleving van de toepasselijke wetgeving bij de vlaggenlidstaten ligt.

- (55) Met betrekking tot de vangstmogelijkheden voor kabeljauw in de wateren van de Spitsbergen-archipel verleent het Verdrag van Parijs van 1920 alle partijen bij dat verdrag gelijkelijk en zonder onderscheid toegang tot de hulpbronnen rond de Spitsbergen-archipel, ook wat visserij betreft. Het is dan ook passend dat de Raad het quotum van de Unie voor kabeljauw in de wateren rond de Spitsbergen-archipel en de internationale wateren van ICES-deelgebied 1 en sector 2b vaststelt op basis van de referentie-TAC voor kabeljauw in het noordoostelijke deel van het noordpoolgebied en de historische visrechten van de Unie. Overeenkomstig het politieke akkoord van 29 april 2022 tussen de Unie en Noorwegen met betrekking tot de visserij in de ICES-gebieden 1 en 2 moet Noorwegen het kabeljauwquotum voor vaartuigen van de Unie die in de ICES-deelgebieden 1 en 2 op kabeljauw vissen, in zijn wetgeving vaststellen op 2,8274 % van de referentie-TAC. Het door Noorwegen vastgestelde niveau van dat quotum komt overeen met het historische aandeel van de Unie voor dat bestand. Er wordt aan herinnerd dat in de Unie de primaire verantwoordelijkheid voor de naleving van de toepasselijke wetgeving bij de vlaggenlidstaten ligt.
- (56) Overeenkomstig de verklaring van de Unie aan de Bolivariaanse Republiek Venezuela over de toekenning van vangstmogelijkheden in de wateren van de Unie aan vissersvaartuigen die de vlag van Venezuela voeren in de exclusieve economische zone voor de kust van Frans-Guyana²⁶, moet worden bepaald welke vangstmogelijkheden voor snappers in de wateren van de Unie ter beschikking van Venezuela worden gesteld.
- (57) Om uniforme voorwaarden voor de uitvoering van deze verordening te waarborgen, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden verleend tot machtiging van individuele lidstaten om toegewezen visserijinspanningen te beheren volgens een systeem van kilowatt per dag, tot toekenning van extra zeedagen voor de definitieve beëindiging van visserijactiviteiten en voor de versterkte aanwezigheid van wetenschappelijke waarnemers, en tot opstelling van spreadsheetformats voor het verzamelen en doorsturen van informatie over overdrachten van zeedagen tussen vissersvaartuigen die de vlag van eenzelfde lidstaat voeren. De Commissie moet die bevoegdheden uitoefenen in overeenstemming met Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad²⁷.

²⁶ Besluit (EU) 2015/1565 van de Raad van 14 september 2015 houdende goedkeuring, namens de Europese Unie, van de verklaring inzake de toekenning van vangstmogelijkheden in de wateren van de EU aan vissersvaartuigen die de vlag van de Bolivariaanse Republiek Venezuela voeren in de exclusieve economische zone voor de kust van Frans-Guyana (PB L 244 van 19.9.2015, blz. 55).

²⁷ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de

- (58) Aangezien sommige bepalingen continu moeten worden toegepast, en teneinde een gebrek aan rechtszekerheid in de periode tussen het einde van het vorige jaar en de datum van inwerkingtreding van de verordening tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor het volgende jaar te voorkomen, moet deze verordening wat de verbodsbepalingen en de bepalingen inzake seizoenssluitingen betreft, begin 2024 van toepassing blijven tot aan de inwerkingtreding van de verordening tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor 2024. Voorts moeten dergelijke bepalingen die van 1 januari 2023 tot en met 31 december 2024 van toepassing zijn, begin 2025 van toepassing blijven tot de inwerkingtreding van de verordening tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor 2025.
- (59) Om ervoor te zorgen dat de visserijactiviteiten niet worden onderbroken en de bestaansmiddelen van de vissers van de Unie worden veiliggesteld, moet deze verordening met ingang van 1 januari 2023 van toepassing zijn, met uitzondering van de bepalingen inzake de beperkingen van de visserijinspanning, die van toepassing moeten zijn met ingang van 1 februari 2023, en sommige bepalingen voor bijzondere gebieden, waarvoor een specifieke toepassingsdatum moet gelden. Gezien de urgentie moet deze verordening onmiddellijk na de bekendmaking ervan in werking treden.
- (60) Bepaalde internationale maatregelen waarbij vangstmogelijkheden voor de Unie worden ingesteld of beperkt, zijn eind 2022 door de betrokken ROVB's vastgesteld en zijn vóór de inwerkingtreding van deze verordening van toepassing geworden. De bepalingen waarbij die maatregelen in het recht van de Unie worden geïmplementeerd, moeten derhalve met terugwerkende kracht van toepassing zijn. Aangezien het visseizoen in het CCAMLR-verdragsgebied van 1 december tot en met 30 november loopt en bepaalde vangstmogelijkheden of -verboden in het CCAMLR-verdragsgebied worden vastgesteld voor een periode die ingaat op 1 december 2022, moeten de desbetreffende bepalingen van deze verordening met ingang van die datum van toepassing zijn. Voorts loopt het visseizoen voor ijsheken (*Dissostichus* spp.) in het Siofa-overeenkomstgebied van 1 december tot en met 30 november, en aangezien de TAC's voor die soortengroep worden vastgesteld voor een periode die ingaat op 1 december 2022, moeten de TAC's met ingang van die datum van toepassing zijn. Deze toepassing met terugwerkende kracht doet geen afbreuk aan het beginsel van gewettigd vertrouwen, aangezien het voor vaartuigen die de vlag van een verdrag- of overeenkomstsluitende partij voeren, verboden is om zonder machtiging te vissen in het CCAMLR-verdragsgebied of het Siofa-overeenkomstgebied. Verder moeten de lidstaten er overeenkomstig de Iccat-regels op toezien dat hun vissersvaartuigen gedurende de 15 dagen vóór het begin van de sluitingsperiode, dus vanaf 17 december 2022, geen FAD's uitzetten,

lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

TITEL I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1 *Onderwerp*

1. Bij deze verordening worden vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden, waaronder bepaalde diepzeervisbestanden, vastgesteld die in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie beschikbaar zijn.
2. De in lid 1 bedoelde vangstmogelijkheden omvatten:
 - a) de vangstbeperkingen voor 2023 en, waar zulks in deze verordening is aangegeven, ook voor 2024;
 - b) de beperkingen van de visserijinspanning voor 2023, met uitzondering van de in bijlage II vermelde beperkingen van de visserijinspanning, die van toepassing zijn van 1 februari 2023 tot en met 31 januari 2024;
 - c) de vangstmogelijkheden voor de periode van 1 december 2022 tot en met 30 november 2023 voor bepaalde bestanden in het CCAMLR-verdragsgebied en voor bepaalde bestanden in het Siofa-overeenkomstgebied.

Artikel 2 *Toepassingsgebied*

1. Deze verordening is van toepassing op de volgende vissersvaartuigen:
 - a) vissersvaartuigen van de Unie, en
 - b) vissersvaartuigen van derde landen in wateren van de Unie.
2. Deze verordening is tevens van toepassing op:
 - a) bepaalde recreatievisserijen die uitdrukkelijk vermeld zijn in de desbetreffende bepalingen van deze verordening, en
 - b) commerciële visserijen vanaf de kust.

Artikel 3 *Definities*

Voor de toepassing van deze verordening gelden de definities van artikel 4 van Verordening (EU) nr. 1380/2013. Daarnaast wordt verstaan onder:

- a) “vaartuig van een derde land”: een vissersvaartuig dat de vlag voert van en geregistreerd is in een derde land;
- b) “recreatievisserijen”: niet-commerciële visserijactiviteiten waarmee de biologische hulpbronnen van de zee worden geëxploiteerd in het kader van recreatie, toerisme of sport;
- c) “internationale wateren”: wateren die niet onder de soevereiniteit of jurisdictie van enige staat vallen;

- d) “totaal toegestane vangst” (TAC):
 - i) in visserijen die onder de in artikel 15, leden 4 tot en met 7, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 bedoelde vrijstelling van de aanlandingsverplichting vallen: de hoeveelheid vis die elk jaar van elk bestand mag worden aangeland;
 - ii) in de overige visserijen: de hoeveelheid vis die elk jaar van elk bestand mag worden gevangen;
- e) “quotum”: een gedeelte van een TAC dat is toegewezen aan de Unie, aan een lidstaat of aan een derde land;
- f) “analytische beoordeling”: een kwantitatieve evaluatie van trends voor een bepaald bestand op basis van gegevens over de biologie en de exploitatie van dat bestand die blijkens wetenschappelijke toetsing van toereikende kwaliteit zijn om de basis te vormen voor wetenschappelijke adviezen over opties voor toekomstige vangsten;
- g) “maaswijdte”: de maaswijdte van visnetten in de zin van artikel 6, punt 34, van Verordening (EU) 2019/1241 van het Europees Parlement en de Raad²⁸;
- h) “vissersvlootregister van de Unie”: het register dat door de Commissie is ingesteld krachtens artikel 24, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
- i) “visserijlogboek”: het logboek als bedoeld in artikel 14 van Verordening (EG) nr. 1224/2009;
- j) “instrumentboei”: een boei die duidelijk is gemarkeerd met een uniek referentienummer waarmee de eigenaar kan worden geïdentificeerd en die is uitgerust met een satellietvolgsysteem om de positie ervan te monitoren;
- k) “operationele boei”: een vooraf geactiveerde instrumentboei die is ingeschakeld en op een niet-verankerde visaanttrekkende voorziening (FAD) of boomstam is uitgezet op zee, die posities of andere beschikbare informatie zoals echoloodpeilingen verstuurt.

Artikel 4 *Visserijgebieden*

Voor de toepassing van deze verordening gelden de volgende definities van visserijgebieden:

- a) “ICES-gebieden” (Internationale Raad voor het onderzoek van de zee): de geografische gebieden als omschreven in bijlage III bij Verordening (EG) nr. 218/2009 van het Europees Parlement en de Raad²⁹;
- b) “Skagerrak”: het geografische gebied dat in het westen wordt begrensd door een lijn van de vuurtoren van Hanstholm naar die van Lindesnes, en in het zuiden door een

²⁸ Verordening (EU) 2019/1241 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende de instandhouding van visbestanden en de bescherming van mariene ecosystemen door middel van technische maatregelen, tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 1967/2006 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en de Verordeningen (EU) nr. 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 en (EU) 2019/1022 van het Europees Parlement en de Raad, en tot intrekking van de Verordeningen (EG) nr. 894/97, (EG) nr. 850/98, (EG) nr. 2549/2000, (EG) nr. 254/2002, (EG) nr. 812/2004 en (EG) nr. 2187/2005 van de Raad (PB L 198 van 25.7.2019, blz. 105).

²⁹ Verordening (EG) nr. 218/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 inzake de verstrekking van statistieken van de nominale vangsten van lidstaten die in het noordoostelijke gedeelte van de Atlantische Oceaan vissen (PB L 87 van 31.3.2009, blz. 70).

lijn van de vuurtoren van Skagen naar die van Tistlarna en vandaar naar het dichtstbijgelegen punt op de Zweedse kust;

- c) “Kattegat”: het geografische gebied dat in het noorden wordt begrensd door een lijn van de vuurtoren van Skagen naar die van Tistlarna en vandaar naar het dichtstbijgelegen punt op de Zweedse kust, en in het zuiden door een lijn van Kaap Hasenøre naar Kaap Gniben, van Korshage naar Spodsbjerg en van Kaap Gilbjerg naar Kullen;
- d) “functionele eenheid 16 van ICES-deelgebied 7”: het geografische gebied dat wordt begrensd door loxodromen die achtereenvolgens de punten met de volgende geografische coördinaten met elkaar verbinden:
 - 53° 30' NB 15° 00' WL,
 - 53° 30' NB 11° 00' WL,
 - 51° 30' NB 11° 00' WL,
 - 51° 30' NB 13° 00' WL,
 - 51° 00' NB 13° 00' WL,
 - 51° 00' NB 15° 00' WL;
- e) “functionele eenheid 25 van ICES-sector 8c”: het geografische zeegebied dat wordt begrensd door loxodromen die achtereenvolgens de punten met de volgende geografische coördinaten met elkaar verbinden:
 - 43° 00' NB 9° 00' WL,
 - 43° 00' NB 10° 00' WL,
 - 43° 30' NB 10° 00' WL,
 - 43° 30' NB 9° 00' WL,
 - 44° 00' NB 9° 00' WL,
 - 44° 00' NB 8° 00' WL,
 - 43° 30' NB 8° 00' WL;
- f) “functionele eenheid 26 van ICES-sector 9a”: het geografische gebied dat wordt begrensd door loxodromen die achtereenvolgens de punten met de volgende geografische coördinaten met elkaar verbinden:
 - 43° 00' NB 8° 00' WL,
 - 43° 00' NB 10° 00' WL,
 - 42° 00' NB 10° 00' WL,
 - 42° 00' NB 8° 00' WL;
- g) “functionele eenheid 27 van ICES-sector 9a”: het geografische gebied dat wordt begrensd door loxodromen die achtereenvolgens de punten met de volgende geografische coördinaten met elkaar verbinden:
 - 42° 00' NB 8° 00' WL,
 - 42° 00' NB 10° 00' WL,
 - 38° 30' NB 10° 00' WL,

- 38° 30' NB 9° 00' WL,
 - 40° 00' NB 9° 00' WL,
 - 40° 00' NB 8° 00' WL;
- h) “functionele eenheid 30 van ICES-sector 9a”: het geografische gebied onder de jurisdictie van Spanje in de Golf van Cádiz en in de aangrenzende wateren van ICES-sector 9a;
- i) “functionele eenheid 31 van ICES-sector 8c”: het geografische zeegebied dat wordt begrensd door loxodromen die achtereenvolgens de punten met de volgende geografische coördinaten met elkaar verbinden:
- 43° 30' NB 6° 00' WL,
 - 44° 00' NB 6° 00' WL,
 - 44° 00' NB 2° 00' WL,
 - 43° 30' NB 2° 00' WL;
- j) “Golf van Cádiz”: het geografische gebied van ICES-sector 9a ten oosten van 7° 23' 48" WL;
- k) “CCAMLR-verdragsgebied” (Commissie voor de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren): het geografische gebied als gedefinieerd in artikel 2, punt a), van Verordening (EG) nr. 601/2004 van de Raad³⁰;
- l) “Cecaf-gebieden” (Visserijcommissie voor het centraaloostelijke deel van de Atlantische Oceaan): de geografische gebieden als omschreven in bijlage II bij Verordening (EG) nr. 216/2009 van het Europees Parlement en de Raad³¹;
- m) “IATTC-verdragsgebied” (Inter-Amerikaanse Commissie voor tropische tonijn): het geografische gebied als omschreven in het Verdrag ter versterking van de Inter-Amerikaanse Commissie voor tropische tonijn opgericht bij het Verdrag van 1949 tussen de Verenigde Staten van Amerika en de Republiek Costa Rica (Verdrag van Antigua)³²;
- n) “Iccat-verdragsgebied” (Internationale Commissie voor de instandhouding van Atlantische tonijnen): het geografische gebied als omschreven in het Internationaal Verdrag voor de instandhouding van Atlantische tonijnen³³;

³⁰ Verordening (EG) nr. 601/2004 van de Raad van 22 maart 2004 tot vaststelling van bepaalde controlemaatregelen voor de visserij in het verdragsgebied van het Verdrag inzake de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren en tot intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 3943/90, (EG) nr. 66/98 en (EG) nr. 1721/1999 (PB L 97 van 1.4.2004, blz. 16).

³¹ Verordening (EG) nr. 216/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 inzake de verstrekking van statistieken van de nominale vangsten van lidstaten in bepaalde gebieden buiten de Noord-Atlantische Oceaan (PB L 87 van 31.3.2009, blz. 1).

³² PB L 224 van 16.8.2006, blz. 24. De Unie heeft het Verdrag ter versterking van de IATTC goedgekeurd bij Besluit 2006/539/EG van de Raad van 22 mei 2006 betreffende de sluiting, namens de Europese Gemeenschap, van het Verdrag ter versterking van de Inter-Amerikaanse Commissie voor tropische tonijn opgericht bij het Verdrag van 1949 tussen de Verenigde Staten van Amerika en de Republiek Costa Rica (PB L 224 van 16.8.2006, blz. 22).

³³ PB L 162 van 18.6.1986, blz. 34. De Unie is tot de Iccat toegetreden bij Besluit 86/238/EEG van de Raad van 9 juni 1986 inzake de toetreding van de Gemeenschap tot het Internationaal Verdrag voor de instandhouding van Atlantische tonijnen, gewijzigd bij het Protocol gehecht aan de op 10 juli 1984 te

- o) “bevoegdheidsgebied van de IOTC” (Commissie voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan): het geografische gebied als omschreven in de Overeenkomst tot oprichting van de Commissie voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan³⁴;
- p) “NAFO-gebieden” (Visserijorganisatie voor het noordwestelijk deel van de Atlantische Oceaan): de geografische gebieden als omschreven in bijlage III bij Verordening (EG) nr. 217/2009 van het Europees Parlement en de Raad³⁵;
- q) “Seafo-verdragsgebied” (Visserijorganisatie voor het zuidoostelijk deel van de Atlantische Oceaan): het geografische gebied als omschreven in het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van de visbestanden in het zuidoostelijke deel van de Atlantische Oceaan³⁶;
- r) “Siofa-overeenkomstgebied” (Visserijovereenkomst voor de Zuid-Indische Oceaan): het geografische gebied als omschreven in de Visserijovereenkomst voor de Zuid-Indische Oceaan³⁷;
- s) “SPRFMO-verdragsgebied” (Regionale Organisatie voor het visserijbeheer in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan): het geografische gebied als omschreven in het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van de visbestanden van de volle zee in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan³⁸;
- t) “WCPFC-verdragsgebied” (Commissie voor de visserij in het westelijke en het centrale deel van de Stille Oceaan): het geografische gebied als omschreven in het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van over grote afstanden trekkende visbestanden in het westelijke en centrale deel van de Stille Oceaan³⁹;
- u) “de volle zee van de Beringzee”: het geografische gebied van de volle zee van de Beringzee vanaf 200 zeemijl van de basislijnen vanwaar de breedte van de territoriale zeeën van de aan de Beringzee gelegen kuststaten wordt gemeten;

Parijs ondertekende Slotakte van de conferentie van gevolmachtigden van de staten die partij zijn bij het Verdrag (PB L 162 van 18.6.1986, blz. 33).

³⁴ PB L 236 van 5.10.1995, blz. 25. De Unie is tot de IOTC toegetreden bij Besluit 95/399/EG van de Raad van 18 september 1995 inzake de toetreding van de Gemeenschap tot de Overeenkomst tot oprichting van de Commissie voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan (PB L 236 van 5.10.1995, blz. 24).

³⁵ Verordening (EG) nr. 217/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 inzake de indiening van statistieken van de vangsten en de visserijactiviteit van de lidstaten die in het noordwestelijk deel van de Atlantische Oceaan vissen (PB L 87 van 31.3.2009, blz. 42).

³⁶ PB L 234 van 31.8.2002, blz. 40. De Unie heeft het Seafo-verdrag goedgekeurd bij Besluit 2002/738/EG van de Raad van 22 juli 2002 betreffende de sluiting door de Europese Gemeenschap van het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van de visbestanden in het zuidoostelijke deel van de Atlantische Oceaan (PB L 234 van 31.8.2002, blz. 39).

³⁷ PB L 196 van 18.7.2006, blz. 15. De Unie heeft de Siofa goedgekeurd bij Besluit 2008/780/EG van de Raad van 29 september 2008 betreffende de sluiting namens de Europese Gemeenschap van de Visserijovereenkomst voor de Zuid-Indische Oceaan (PB L 268 van 9.10.2008, blz. 27).

³⁸ PB L 67 van 6.3.2012, blz. 3. De Unie heeft het SPRFMO-verdrag goedgekeurd bij Besluit 2012/130/EU van de Raad van 3 oktober 2011 betreffende de goedkeuring, namens de Europese Unie, van het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van de visbestanden van de volle zee in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan (PB L 67 van 6.3.2012, blz. 1).

³⁹ PB L 32 van 4.2.2005, blz. 3. De Unie is tot de WCPFC toegetreden bij Besluit 2005/75/EG van de Raad van 26 april 2004 inzake de toetreding van de Gemeenschap tot het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van over grote afstanden trekkende visbestanden in het westelijke en centrale deel van de Stille Oceaan (PB L 32 van 4.2.2005, blz. 1).

- v) “het overlappend gebied tussen het IATTC- en het WCPFC-verdragsgebied”: het geografische gebied dat wordt begrensd door:
- lengtegraad 150° WL,
 - lengtegraad 130° WL,
 - breedtegraad 4° ZB,
 - breedtegraad 50° ZB;
- w) “de geografische deelgebieden van de GFCM”: de gebieden als omschreven in bijlage I bij Verordening (EU) nr. 1343/2011 van het Europees Parlement en de Raad⁴⁰.

TITEL II

VANGSTMOGELIJKHEDEN VOOR VISSERSVAARTUIGEN VAN DE UNIE

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Artikel 5 *TAC's en toewijzingen*

1. De TAC's voor vissersvaartuigen van de Unie in de wateren van de Unie en bepaalde wateren buiten de Unie en de toewijzing van deze TAC's aan de lidstaten, alsmede, in voorkomend geval, de functioneel daarmee verbonden voorwaarden, zijn vermeld in bijlage I.
2. Vissersvaartuigen van de Unie kunnen, met inachtneming van de TAC's van bijlage I en van de voorwaarden van artikel 19 van en deel A van bijlage V bij deze verordening en de voorwaarden van Verordening (EU) 2017/2403 van het Europees Parlement en de Raad⁴¹ en de uitvoeringsbepalingen daarvan, worden gemachtigd om te vissen in de wateren onder de visserij-jurisdictie van de Faeröer, Groenland en Noorwegen en in de visserijzone rond Jan Mayen.
3. Vissersvaartuigen van de Unie kunnen, met inachtneming van de TAC's van bijlage I en van de voorwaarden van artikel 19 van deze verordening en de voorwaarden van Verordening (EU) 2017/2403 en de uitvoeringsbepalingen daarvan, worden gemachtigd om te vissen in de wateren onder de visserij-jurisdictie van het Verenigd Koninkrijk.

⁴⁰ Verordening (EU) nr. 1343/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 tot vaststelling van een aantal bepalingen voor de visserij in het GFCM-overeenkomstgebied (General Fisheries Commission for the Mediterranean — Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee) en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1967/2006 van de Raad inzake beheersmaatregelen voor de duurzame exploitatie van visbestanden in de Middellandse Zee (PB L 347 van 30.12.2011, blz. 44).

⁴¹ Verordening (EU) 2017/2403 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2017 inzake het duurzame beheer van externe vissersvlooten, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1006/2008 van de Raad (PB L 347 van 28.12.2017, blz. 81).

Artikel 6
Door de lidstaten vast te stellen TAC's

1. Voor bepaalde in bijlage I genoemde visbestanden worden de TAC's door de betrokken lidstaat vastgesteld.
2. De in lid 1 bedoelde door een lidstaat vast te stellen TAC's moeten:
 - a) consistent zijn met de beginselen en voorschriften van het GVB, en met name met het beginsel van duurzame exploitatie van de bestanden; en
 - b) resulteren in een exploitatie van de bestanden die:
 - i) indien er analytische beoordelingen beschikbaar zijn, met een zo hoog mogelijke waarschijnlijkheid in lijn is met de maximale duurzame opbrengst, of
 - ii) indien er geen of onvolledige analytische beoordelingen beschikbaar zijn, strookt met de voorzorgsbenadering voor het visserijbeheer.
3. Elke betrokken lidstaat verstrekt de Commissie uiterlijk op 15 maart 2023 de volgende informatie:
 - a) de door hem vastgestelde TAC's;
 - b) de door hem verzamelde, beoordeelde en als grondslag voor de vaststelling van TAC's gebruikte gegevens;
 - c) nadere informatie over hoe de vastgestelde TAC's aan lid 2 voldoen.
4. Voor de TAC voor zwarte haarstaartvis (*Aphanopus carbo*) in Cefac-gebied 34.1.2 verstrekt Portugal de in lid 3 bedoelde informatie voor 2023 uiterlijk op 15 maart 2023 en voor 2024 uiterlijk op 15 maart 2024.

Artikel 7
Voorwaarden voor de aanlanding van vangsten en bijvangsten

1. Vangsten waarvoor de aanlandingsverplichting van artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 niet geldt, mogen slechts aan boord worden gehouden of worden aangeland mits:
 - a) de vis is gevangen door vissersvaartuigen die de vlag voeren van een lidstaat die over een quotum beschikt dat nog niet is opgebruikt, of
 - b) deze deel uitmaken van een quotum van de Unie dat niet over de lidstaten is verdeeld en dat niet is opgebruikt.
2. Voor de toepassing van de afwijking van de verplichting om vangsten op de betrokken quota af te boeken, waarin artikel 15, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 voorziet, worden de in dat artikel bedoelde bestanden van niet-doelsoorten die zich binnen biologisch veilige grenzen bevinden, in bijlage I bij deze verordening genoemd.

Artikel 8
Quotumruilmechanisme voor TAC's voor onvermijdelijke bijvangsten

1. Om rekening te houden met de aanlandingsverplichting en om quota voor bepaalde bijvangsten beschikbaar te stellen voor de lidstaten zonder quotum, geldt het

quotumruilmechanisme van de leden 2 tot en met 5 voor de in bijlage IA vermelde TAC's.

2. 6 % van elk aan een lidstaat toegewezen quotum van de TAC's voor kabeljauw (*Gadus morhua*) in de Keltische Zee, kabeljauw in het gebied ten westen van Schotland, wijting in de Ierse Zee en schol in de ICES-sectoren 7h, 7j en 7k, en 3 % van elk quotum van de TAC voor wijting in het gebied ten westen van Schotland worden opgenomen in een quotumruilsysteem ("het systeem"), dat op 1 januari 2023 wordt opengesteld. De lidstaten zonder quotum hebben tot en met 31 maart 2023 exclusieve toegang tot het systeem.
3. De hoeveelheden die uit het systeem worden gehaald, mogen niet worden geruild of overgedragen naar het volgende jaar. Na 31 maart 2023 worden ongebruikte hoeveelheden teruggegeven aan de lidstaten die in het begin aan het systeem hebben bijgedragen.
4. Lidstaten zonder quotum geven in ruil quota voor in bijlage IA, deel C, vermelde bestanden, tenzij de lidstaat zonder quotum en de aan het systeem bijdragende lidstaat anders overeenkomen.
5. De in lid 4 bedoelde quota moeten een vergelijkbare handelswaarde hebben, vastgesteld aan de hand van een marktkoers of een andere voor beide partijen aanvaardbare wisselkoers. Bij ontstentenis van een andere regeling wordt de vergelijkbare handelswaarde bepaald op basis van de gemiddelde prijzen van de Unie van het voorgaande jaar, zoals geleverd door de Waarnemingspost voor de EU-markt voor visserij- en aquacultuurproducten.
6. Ingeval het voor de lidstaten niet mogelijk is om via het quotumruilmechanisme van de leden 2 tot en met 5 hun onvermijdelijke bijvangsten in vergelijkbare mate te dekken, trachten de lidstaten het eens te worden over quota-uitwisselingen krachtens artikel 16, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013, waarbij ervoor wordt gezorgd dat de uitgewisselde quota van vergelijkbare handelswaarde zijn.

Artikel 9

Beperkingen van de visserijinspanning in ICES-sector 7e

1. Voor de in artikel 1, lid 2, punt b), van deze verordening bedoelde periode zijn de technische aspecten van de rechten en plichten inzake het beheer van het tongbestand in ICES-sector 7e beschreven in bijlage II.
2. Op verzoek van een lidstaat overeenkomstig punt 7.4 van bijlage II kan de Commissie door middel van een uitvoeringshandeling aan deze lidstaat extra zeedagen toewijzen boven op de in bijlage II, punt 5, bedoelde zeedagen waarvoor hij een onder zijn vlag varende vissersvaartuig kan machtigen om in ICES-sector 7e met gereguleerd vistuig aan boord aanwezig te zijn. De Commissie stelt die uitvoeringshandeling vast volgens de in artikel 57, lid 2, van deze verordening bedoelde onderzoeksprocedure.
3. Op verzoek van een lidstaat kan de Commissie door middel van een uitvoeringshandeling aan deze lidstaat, boven op de in bijlage II, punt 5, bedoelde zeedagen, maximaal drie extra dagen tussen 1 februari 2023 en 31 januari 2024 toewijzen waarop een vissersvaartuig in ICES-sector 7e aanwezig mag zijn op basis van een programma voor versterkte aanwezigheid van wetenschappelijke waarnemers als bedoeld in bijlage II, punt 8.1. Zij doet die toewijzing op basis van de door de lidstaat overeenkomstig bijlage II, punt 8.3, ingediende beschrijving en na

raadpleging van het WTECV. Die uitvoeringshandeling wordt vastgesteld overeenkomstig de in artikel 57, lid 2, van deze verordening bedoelde onderzoeksprocedure.

[Artikel 10

Maatregelen voor de zeebaarsvisserij in de ICES-sectoren 4b, 4c en 6a en in ICES-deelgebied 7

1. Het is vissersvaartuigen van de Unie en elke commerciële visserij vanaf de kust verboden om te vissen op zeebaars (*Dicentrarchus labrax*) in de ICES-sectoren 4b en 4c en in ICES-deelgebied 7 of om zeebaars die in die gebieden is gevangen, aan boord te houden, over te laden, te verplaatsen of aan te landen.
2. Het verbod van lid 1 is niet van toepassing op bijvangsten van zeebaars in de commerciële visserij vanaf de kust met netten. Deze vrijstelling geldt voor de historische aantallen strandnetten van vóór 2017. De commerciële visserij vanaf de kust met netten mag niet op zeebaars gericht zijn en alleen onvermijdelijke bijvangsten van zeebaars mogen worden aangeland.
3. In afwijking van lid 1 mogen vissersvaartuigen van de Unie in januari 2023 en van 1 april tot en met 31 december 2023 in de ICES-sectoren 4b, 4c, 7d, 7e, 7f en 7h vissen op zeebaars en zeebaars die in die gebieden is gevangen, aan boord houden, overladen, verplaatsen of aanlanden als daartoe het volgende vistuig wordt gebruikt en daarbij de volgende limieten in acht worden genomen:
 - a) bodemtrawls⁴², voor onvermijdelijke bijvangsten van maximaal 760 kg per twee kalendermaanden (januari en april, mei en juni, juli en augustus, september en oktober, november en december) en 5 % van het totale gewicht aan mariene organismen aan boord die door het betrokken vissersvaartuig per visreis zijn gevangen;
 - b) zegens⁴³, voor onvermijdelijke bijvangsten van maximaal 760 kg per twee kalendermaanden (januari en april, mei en juni, juli en augustus, september en oktober, november en december) en 5 % van het totale gewicht aan mariene organismen aan boord die door het betrokken vissersvaartuig per visreis zijn gevangen;
 - c) haken en lijnen⁴⁴, voor maximaal 5,95 ton per vissersvaartuig;
 - d) vaste kieuwnetten⁴⁵, voor onvermijdelijke bijvangsten van maximaal 1,5 ton per vissersvaartuig.

De in de eerste alinea, punt c), geformuleerde afwijkingen zijn van toepassing op vissersvaartuigen van de Unie die vangsten van zeebaars hebben geregistreerd met gebruikmaking van haken en lijnen in de periode van 1 juli 2015 tot en met 30 september 2016.

De in de eerste alinea, punt d), geformuleerde afwijkingen zijn van toepassing op vissersvaartuigen van de Unie die vangsten van zeebaars hebben geregistreerd met

⁴² Alle typen bodemtrawls (OTB, OTT, PTB, TBB, TBN, TBS en TB).

⁴³ Alle typen zegens (SSC, SDN, SPR, SV, SB en SX).

⁴⁴ Alle beuglijnen en hengels (LHP, LHM, LLD, LL, LTL, LX en LLS).

⁴⁵ Alle vaste kieuwnetten en vallen (GTR, GNS, GNC, FYK, FPN en FIX).

gebruikmaking van vaste kieuwnetten in de periode van 1 juli 2015 tot en met 30 september 2016.

Wanneer een vissersvaartuig van de Unie wordt vervangen, kunnen de lidstaten toestaan dat de afwijkingen gelden voor een ander vissersvaartuig van de Unie, op voorwaarde dat het aantal vissersvaartuigen van de Unie waarvoor elk van de afwijkingen geldt en de totale vangstcapaciteit ervan niet toenemen.

4. De vangstbeperkingen van lid 3 zijn niet overdraagbaar tussen vissersvaartuigen, noch, indien een tweemaandelijks beperking van toepassing is, van één periode van twee kalendermaanden naar een andere.

Voor vissersvaartuigen van de Unie die in twee kalendermaanden meer dan één vistuig gebruiken, geldt de laagste van de vangstbeperkingen die in lid 3 voor de betrokken vistuigen zijn vastgesteld.

De lidstaten melden uiterlijk 15 dagen na het einde van elke maand aan de Commissie hoeveel zeebaars per vistuigtype is gevangen.

5. Bij recreatievisserijen, inclusief vanaf de kust, in de ICES-sectoren 4b, 4c, 6a en 7a tot en met 7k geldt dat:
 - a) van 1 januari tot en met 28 februari 2023 en van 1 tot en met 31 december 2023:
 - i) alleen het met hengel of handlijn vangen en weer terugzetten van zeebaars is toegestaan;
 - ii) het verboden is om zeebaars die in die gebieden is gevangen, te houden, te verplaatsen, over te laden of aan te landen;
 - b) van 1 maart tot en met 30 november 2023:
 - i) maximaal twee zeebaarzen per visser per dag mogen worden gevangen en gehouden;
 - ii) de minimummaat voor bijgehouden zeebaars 42 cm bedraagt;
 - iii) vaste netten niet mogen worden gebruikt om zeebaars te vangen of te houden.
6. Lid 5 laat strengere nationale maatregelen voor recreatievisserijen onverlet.]

Artikel 11

Maatregelen voor de zeebaarsvisserij in de ICES-sectoren 8a en 8b

1. Frankrijk en Spanje zorgen er, overeenkomstig artikel 4, lid 3, van Verordening (EU) 2019/472, voor dat de visserijsterfte van zeebaars in de ICES-sectoren 8a en 8b ten gevolge van hun commerciële en recreatievisserijen niet hoger is dan de F_{MDO} -puntwaarde, zoals gedefinieerd in artikel 2, punt 5, van Verordening (EU) 2019/472.
2. Bij recreatievisserijen in de ICES-sectoren 8a en 8b, inclusief vanaf de kust:
 - a) mogen per dag maximaal twee zeebaarzen per visser worden gevangen en gehouden;
 - b) mogen vaste netten niet worden gebruikt om zeebaars te vangen of te houden.
3. Lid 2 is van toepassing onverminderd strengere nationale maatregelen voor recreatievisserijen.

*[Artikel 12
Maatregelen voor de visserij op Europese aal*

1. Elke commerciële en recreatieve visserijactiviteit, zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 28), van Verordening (EU) nr. 1380/2013, die gericht is op Europese aal (*Anguilla anguilla*) in alle levensfasen, is verboden in alle mariene wateren van de Unie en aangrenzende brakke wateren, zoals estuaria, kustlagunes en overgangswateren, en voor vissersvaartuigen van de Unie in internationale wateren.
2. Daartoe wordt een sluitingsperiode (zo nodig, meerdere sluitingsperiodes) vastgesteld die aan de volgende cumulatieve voorwaarden moet voldoen:
 - a) ze heeft een looptijd van zes opeenvolgende maanden, maar kan in voorkomend geval in 2024 eindigen;
 - b) ze bestrijkt de desbetreffende opeenvolgende weken en maanden van de belangrijkste migratie van Europese aal in de levensfase van respectievelijk glasaal en schieraal;
 - c) ze bestrijkt de maand van de piekmigratie en omvat ook een periode van minstens twee maanden voor en na de maand van de piekmigratie;
 - d) ze is, wat zeestraten en grensoverschrijdende gebieden betreft, consistent met de nabijgelegen gebieden en zo nodig proberen de aangrenzende lidstaten en regio's over deze sluitingsperiode overeenstemming te bereiken in de passende overlegfora.
3. Om rekening te houden met de geografische en temporele migratiepatronen van aal in elke levensfase, bepaalt elke betrokken lidstaat:
 - a) de weken en maanden van de belangrijkste migratie van Europese aal in de levensfase van respectievelijk glasaal en schieraal, op basis van de beste beschikbare wetenschappelijke informatie over de migratie van aal in de afgelopen tien jaar, met inbegrip van de piekmigratieperiode en de piekmaand voor elk betrokken geografisch gebied, met inbegrip van zeestraten en grensoverschrijdende gebieden; en
 - b) de passende sluitingsperiode of -periodes als bedoeld in de leden 1 en 2, op basis van de criteria van lid 2 en lid 3, punt a), voor zijn wateren en de aangrenzende internationale wateren voor elk van de volgende gebieden:
 - i) het ICES-gebied, zoals gedefinieerd in artikel 4, punt a), van deze verordening, en
 - ii) het gebied dat wordt bestreken door de geografische deelgebieden 1 tot en met 27 van de GFCM, zoals gedefinieerd in artikel 4, punt w), van deze verordening.
4. Elke betrokken lidstaat verstrekt de Commissie uiterlijk op 31 januari 2023 het volgende:
 - a) informatie over de in lid 3, punt b), bedoelde sluitingsperiode of -periodes die hij heeft vastgesteld, en
 - b) ondersteunende informatie, met inbegrip van de in lid 3, punt a), bedoelde informatie, die de gekozen perioden rechtvaardigt, en
 - c) de desbetreffende nationale maatregelen.]

Artikel 13

Bijzondere bepalingen inzake de toewijzing van vangstmogelijkheden

1. De vangstmogelijkheden worden overeenkomstig deze verordening over de lidstaten verdeeld zonder afbreuk te doen aan:
 - a) uitwisselingen op grond van artikel 16, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
 - b) kortingen en nieuwe toewijzingen op grond van artikel 37 van Verordening (EG) nr. 1224/2009;
 - c) nieuwe toewijzingen op grond van de artikelen 12 en 47 van Verordening (EU) 2017/2403;
 - d) het aanlanden van extra hoeveelheden op grond van artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 en artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
 - e) de overeenkomstig artikel 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 en artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 ingehouden hoeveelheden;
 - f) verlagingen en verminderingen op grond van de artikelen 105, 106 en 107 van Verordening (EG) nr. 1224/2009;
 - g) overdrachten en uitwisselingen van quota op grond van de artikelen 20 en 52 van deze verordening.
2. Bestanden waarvoor voorzorgs-TAC's of analytische TAC's gelden in het kader van het meerjarenbeheer van de TAC's en quota waarin Verordening (EG) nr. 847/96 voorziet, zijn vermeld in bijlage I bij deze verordening.
3. Tenzij anders vermeld in bijlage I bij deze verordening, is artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 van toepassing op bestanden waarvoor een voorzorgs-TAC geldt, en zijn artikel 3, leden 2 en 3, en artikel 4 van die verordening van toepassing op bestanden waarvoor een analytische TAC geldt.
4. De artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 zijn niet van toepassing wanneer een lidstaat gebruikmaakt van de jaarflexibiliteit als vastgesteld in artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013.

[Artikel 14

Gesloten visseizoenen voor zandspieringen

De commerciële visserij op zandspieringen (*Ammodytes* spp.) met bodemtrawls, zegens of soortgelijk gesleept vistuig met een maaswijdte van minder dan 16 mm is in de ICES-sectoren 2a en 3a en ICES-deelgebied 4 verboden van 1 januari tot en met 31 maart 2023 en van 1 augustus tot en met 31 december 2023.]

[Artikel 15

Herstelmaatregelen voor kabeljauw in de Noordzee

1. De voor visserij gesloten gebieden, met uitzondering van de visserij met pelagisch vistuig (ringzegens en trawls), en de perioden waarin de sluitingen van toepassing zijn, staan vermeld in bijlage IV.

2. Vaartuigen die met bodemtrawls en zegens met een maaswijdte van ten minste 70 mm in de ICES-sector 4a en 4b of ten minste 90 mm in ICES-sector 3a vissen, of met beuglijnen⁴⁶, mogen niet vissen in de wateren van de Unie van ICES-sector 4a, ten noorden van 58° 30' 00" NB en ten zuiden van 61° 30' 00" NB, en in de wateren van de Unie van de ICES-sector 3a.20 (Skagerrak), 4a en 4b, ten noorden van 57° 00' 00" NB en ten oosten van 5° 00' 00" OL.
3. In afwijking van lid 2 mogen de in dat lid bedoelde vissersvaartuigen in de in dat lid genoemde gebieden vissen mits zij aan ten minste een van de volgende criteria voldoen:
 - a) hun kabeljauwvangst bedraagt niet meer dan 5 % van hun totale vangsten per visreis; vissersvaartuigen waarvan de kabeljauwvangst in de periode 2017-2019 niet meer dan 5 % van hun totale vangsten bedroeg, worden geacht aan dit criterium te voldoen, mits zij hetzelfde vistuig blijven gebruiken als in die periode; dit vermoeden kan worden weerlegd;
 - b) er wordt gebruikgemaakt van een gereguleerde en zeer selectieve bodemtrawl of zegen, hetgeen volgens een wetenschappelijke studie resulteert in een vermindering van de kabeljauwvangsten met ten minste 30 % in vergelijking met vaartuigen die vissen met gesleept vistuig waarvan de maaswijdte overeenkomt met de in bijlage V, deel B, punt 1.1, bij Verordening (EU) 2019/1241 beschreven basisnormen; dergelijke studies kunnen door het WTECV worden geëvalueerd en bij een negatieve evaluatie wordt het vistuig in kwestie niet meer aangemerkt als geldig voor gebruik in de in lid 2 van dit artikel genoemde gebieden;
 - c) bij vaartuigen die vissen met bodemtrawls en zegens met een maaswijdte van 100 mm en groter (TR1), wordt het volgende zeer selectieve vistuig gebruikt:
 - i) belly trawls met een maaswijdte van de buik van ten minste 600 mm;
 - ii) horizontale vislijn (0,6 m);
 - iii) horizontale zee flap met een wijdmazig ontsnappingspaneel;
 - d) bij vaartuigen die vissen met bodemtrawls en zegens met een maaswijdte van 70 mm en groter in ICES-sector 4a en 90 mm in ICES-sector 3a en minder dan 100 mm (TR2), wordt het volgende zeer selectieve vistuig gebruikt:
 - i) horizontaal sorteerrooster met een afstand van ten hoogste 50 mm tussen de staven voor het scheiden van platvis en rondvis, met een vrije uitlaat voor rondvis;
 - ii) seltra-paneel met vierkante mazen met een maaswijdte van 300 mm;
 - iii) sorteerrooster met een afstand van ten hoogste 35 mm tussen de staven, met een vrije uitlaat voor de vis;
 - e) op de vissersvaartuigen is een nationaal kabeljauwvermijdingsplan van toepassing om door middel van ruimtelijke of technische maatregelen of een combinatie daarvan kabeljauwvangsten in stand te houden in lijn met de visserijsterfte die overeenkomt met de op wetenschappelijk advies gebaseerde niveaus; dergelijke plannen worden uiterlijk twee maanden na de invoering

⁴⁶

Vistuigcodes: OTB, OTT, OT, TBN, TBS, TB, TX, PTB, SDN, SSC, SX, LL en LLS.

ervan beoordeeld, in het geval van de lidstaten door het WTECV en in het geval van een derde land door de betrokken nationale wetenschappelijke instantie van dat derde land, en waar nodig geacht, verder herzien indien de doelstelling van het nationale kabeljauwvermijdingsplan volgens die beoordelingen niet wordt gehaald.

4. De lidstaten intensiveren de monitoring, de controle en het toezicht ten aanzien van de in lid 2 bedoelde vissersvaartuigen, teneinde de naleving van de in lid 3 vastgestelde voorwaarden te waarborgen.
5. Dit artikel is niet van toepassing op visserijactiviteiten die uitsluitend ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek worden verricht, mits dat onderzoek wordt uitgevoerd met inachtneming van artikel 25 van Verordening (EU) 2019/1241.]

Artikel 16

Herstelmaatregelen voor kabeljauw in het Kattegat

1. Vaartuigen van de Unie die in het Kattegat vissen met bodemtrawls⁴⁷ met een minimummaaswijdte van 70 mm, moeten een van de volgende soorten selectief vistuig gebruiken:
 - a) sorteerrooster met een afstand van ten hoogste 35 mm tussen de staven, met een vrije uitlaat voor de vis;
 - b) sorteerrooster met een afstand van ten hoogste 50 mm tussen de staven voor het scheiden van platvis en rondvis, met een vrije uitlaat voor rondvis;
 - c) seltra-paneel met vierkante mazen met een maaswijdte van 300 mm;
 - d) een gereguleerd zeer selectief vistuig dat technische kenmerken heeft die er volgens een door het WTECV geëvalueerde wetenschappelijke studie voor zorgen dat minder dan 1,5 % van de vangsten uit kabeljauw bestaat, mits dit het enige vistuig aan boord is.
2. Als vissersvaartuigen van de Unie aan een project van een lidstaat deelnemen en over functionerende apparatuur voor volledig gedocumenteerde visserijen beschikken, mogen zij gebruikmaken van vistuig overeenkomstig deel B van bijlage V bij Verordening (EU) 2019/1241. De lidstaat in kwestie zendt de Commissie de lijst van dergelijke vaartuigen toe.
3. Dit artikel is niet van toepassing op visserijactiviteiten die uitsluitend ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek worden verricht, mits dat onderzoek wordt uitgevoerd met inachtneming van artikel 25 van Verordening (EU) 2019/1241.

[Onderstaand artikel 17 wordt bijgewerkt na het overleg tussen de Unie en derde landen.]

Artikel 17

Verboden soorten

1. Vissersvaartuigen van de Unie mogen de volgende soorten niet bevissen, aan boord houden, overladen of aanlanden:

⁴⁷ Vistuigcodes: OTB, OTT, OT, TBN, TBS, TB, TX en PTB.

- a) sterrog (*Amblyraja radiata*) in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van ICES-deelgebied 4 en ICES-sector 7d; de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a; en de wateren van de Unie van ICES-sector 3a;
- b) roodbaars (*Beryx splendens*) in NAFO-deelgebied 6;
- c) schubzwelghaai (*Centrophorus squamosus*) in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van ICES-deelgebied 4; de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a; en de internationale wateren van de ICES-deelgebieden 1 en 14;
- d) Portugese ijshaai (*Centroscymnus coelolepis*) in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van ICES-deelgebied 4; de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a; en de internationale wateren van de ICES-deelgebieden 1 en 14;
- e) zwarte haai (*Dalatias licha*) in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van ICES-deelgebied 4; de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a; en de internationale wateren van de ICES-deelgebieden 1 en 14;
- f) spitssnuitsnavelhaai (*Deania calcea*) in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van ICES-deelgebied 4; de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a; en de internationale wateren van de ICES-deelgebieden 1 en 14;
- g) vleetsoorten-complex (*Dipturus batis*) (*Dipturus* cf. *flossada* en *Dipturus* cf. *intermedia*) in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van de ICES-deelgebieden 4 en 6 tot en met 8; de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a en ICES-deelgebied 5; en de wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 3, 9 en 10;
- h) grote lantaarnhaai (*Etmopterus princeps*) in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van ICES-deelgebied 4; de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a; en de internationale wateren van de ICES-deelgebieden 1 en 14;
- i) ruwe haai (*Galeorhinus galeus*) wanneer wordt gevist met beuglijnen in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van ICES-deelgebied 4; de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a; de wateren van het Verenigd Koninkrijk en internationale wateren van ICES-deelgebied 5; de wateren van het Verenigd Koninkrijk, wateren van de Unie en internationale wateren van de ICES-deelgebieden 6 tot en met 8; en de internationale wateren van de ICES-deelgebieden 12 en 14;
- j) haringhaai (*Lamna nasus*) in alle wateren;
- k) stekelrog (*Raja clavata*) in de wateren van de Unie van ICES-sector 3a;
- l) golfrog (*Raja undulata*) in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van ICES-deelgebied 6; en de wateren van de Unie van ICES-deelgebied 10;
- m) walvishaai (*Rhincodon typus*) in alle wateren;
- n) gitaarrog (*Rhinobatos rhinobatos*) in de Middellandse Zee;

- o) doornhaai (*Squalus acanthias*) in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van de ICES-deelgebieden 4 en 6 tot en met 8; de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a en ICES-deelgebied 5; en de wateren van de Unie van 3, 9 en 10, tenzij in het kader van de in bijlage IA vermelde vermijdingsprogramma's;
 - p) Atlantische slijmkop (*Hoplostethus atlanticus*) in de wateren van het Verenigd Koninkrijk, wateren van de Unie en internationale wateren van de ICES-deelgebieden 1 tot en met 10, 12 en 14;
 - q) in bijlage I, deel D, vermelde diepzeehaaien in de wateren van het Verenigd Koninkrijk, wateren van de Unie en internationale wateren van de ICES-deelgebieden 6 tot en met 9; de wateren van het Verenigd Koninkrijk en internationale wateren van 5; de wateren van de Unie en internationale wateren van ICES-deelgebied 10; de wateren van de Unie van de Cefac-gebieden 34.1.1, 34.1.2 en 34.2; en de internationale wateren van ICES-deelgebied 12.
2. Incidenteel gevangen exemplaren van de in lid 1 genoemde soorten worden ongedeerd gelaten en onmiddellijk vrijgelaten.

Artikel 18

Toezending van gegevens

Lidstaten die op grond van de artikelen 33 en 34 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 gegevens over aanlandingen en de visserijinspanning aan de Commissie doen toekomen, gebruiken daarvoor de in bijlage I bij deze verordening vermelde bestandscodes.

Hoofdstuk II

Vismachtigingen in wateren van derde landen

Artikel 19

Vismachtigingen

1. De maximumaantallen vismachtigingen voor vissersvaartuigen van de Unie in wateren van derde landen, indien van toepassing, zijn vermeld in deel A van bijlage V.
2. Indien een lidstaat quota voor de in bijlage V, deel A, bij deze verordening genoemde visserijgebieden overeenkomstig artikel 16, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 aan een andere lidstaat overdraagt, worden daarbij ook de overeenkomstige vismachtigingen overgedragen en wordt de Commissie in kennis gesteld van de overdracht. Het in bijlage V, deel A, bij deze verordening vermelde totale aantal machtigingen per visserijgebied wordt niet overschreden.

Hoofdstuk III

Vangstmogelijkheden in wateren van regionale organisaties voor visserijbeheer

AFDELING 1

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 20

Overdrachten en uitwisselingen van quota

1. Wanneer de voorschriften van een regionale organisatie voor visserijbeheer (“ROVB”) overdrachten of uitwisselingen van quota tussen de verdrag- of overeenkomstsluitende partijen bij die ROVB toestaan, kan een lidstaat (“de betrokken lidstaat”) met een verdrag- of overeenkomstsluitende partij bij die ROVB besprekingen beginnen en aangeven volgens welke contouren een geplande overdracht of uitwisseling van quota kan plaatsvinden, naargelang het geval. De betrokken lidstaat stelt de Commissie in kennis van de contouren.
2. Na ontvangst van de kennisgeving overeenkomstig lid 1 kan de Commissie de contouren van de geplande overdracht of uitwisseling van quota bekrachtigen. Indien de Commissie de contouren bekrachtigt, maakt zij onverwijld kenbaar dat zij ermee instemt gebonden te zijn door de quotaoverdracht of -uitwisseling. Zij brengt de overdracht of uitwisseling ter kennis van het secretariaat van de ROVB overeenkomstig de voorschriften van die ROVB.
3. De Commissie brengt de lidstaten op de hoogte van iedere overeengekomen overdracht of uitwisseling van quota.
4. De vangstmogelijkheden die de betrokken lidstaat in het kader van de overdracht of uitwisseling van quota heeft ontvangen of overgedragen, worden beschouwd als quota die toegevoegd zijn aan of in mindering gebracht zijn op zijn toewijzing vanaf het moment waarop de overdracht of uitwisseling van kracht is op grond van de overeenkomst met de betrokken verdrag- of overeenkomstsluitende partij bij de ROVB dan wel, in voorkomend geval, overeenkomstig de voorschriften van de betrokken ROVB. Overeenkomstig het beginsel van relatieve stabiliteit van visserijactiviteiten mag de verdeelsleutel voor de toewijzing van vangstmogelijkheden aan de lidstaten door dergelijke overdrachten en uitwisselingen niet worden beïnvloed.

[De onderstaande afdelingen 2 tot en met 11 worden bijgewerkt na de jaarvergaderingen van de ROVB's.]

AFDELING 2

NEAFC-VERDRAGSGEBIED

Artikel 21

Sluitingen voor roodbaars in de Irminger Zee

Alle visserijactiviteiten zijn verboden in het gebied dat wordt begrensd door de volgende coördinaten gemeten volgens het WGS84-systeem:

Breedtegraad	Lengtegraad
63° 00'	- 30° 00'
61° 30'	- 27° 35'
60° 45'	- 28° 45'
62° 00'	- 31° 35'
63° 00'	- 30° 00'

AFDELING 3 ICCAT-VERDRAGSGEBIED

Artikel 22

Beperkingen van de vangst-, kweek- en mestcapaciteit

1. Het aantal met de hengel of de sleeplijn vissende vaartuigen van de Unie dat in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan actief op blauwvintonijn (*Thunnus thynnus*) tussen 8 kg/75 cm en 30 kg/115 cm mag vissen, wordt beperkt overeenkomstig bijlage VI, punt 1.
2. Het aantal vissersvaartuigen van de Unie dat in het kader van de ambachtelijke kustvisserij in de Middellandse Zee actief op blauwvintonijn tussen 8 kg/75 cm en 30 kg/115 cm mag vissen, wordt beperkt overeenkomstig bijlage VI, punt 2.
3. Het aantal vissersvaartuigen van de Unie dat in de Adriatische Zee actief op blauwvintonijn tussen 8 kg/75 cm en 30 kg/115 cm mag vissen voor kweekdoeleinden, wordt beperkt overeenkomstig bijlage VI, punt 3.
4. Het aantal vissersvaartuigen van de Unie dat in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en in de Middellandse Zee op blauwvintonijn mag vissen, deze aan boord mag houden en mag overladen, vervoeren of aanlanden, wordt beperkt overeenkomstig bijlage VI, punt 4.
5. Het aantal tonnara's dat wordt gebruikt voor de visserij op blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en in de Middellandse Zee wordt beperkt overeenkomstig bijlage VI, punt 5.
6. De totale capaciteit voor het kweken en mesten van blauwvintonijn en de maximumhoeveelheid in het wild gevangen blauwvintonijn die wordt verdeeld over kweek- en mestbedrijven in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en in de Middellandse Zee, worden beperkt overeenkomstig bijlage VI, punt 6.
7. Het maximale aantal vissersvaartuigen van de Unie dat op Noord-Atlantische witte tonijn (*Thunnus alalunga*) als doelsoort mag vissen overeenkomstig artikel 12 van Verordening (EG) nr. 520/2007 van de Raad⁴⁸, wordt beperkt overeenkomstig bijlage VI, punt 7, bij deze verordening.

⁴⁸ Verordening (EG) nr. 520/2007 van de Raad van 7 mei 2007 tot vaststelling van technische maatregelen voor de instandhouding van bepaalde over grote afstanden trekkende visbestanden en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 973/2001 (PB L 123 van 12.5.2007, blz. 3).

8. Het maximale aantal vissersvaartuigen van de Unie met een lengte van ten minste 20 meter dat vist op grootoogtonijn (*Thunnus obesus*) in het Iccat-verdragsgebied, wordt beperkt overeenkomstig bijlage VI, punt 8.

Artikel 23
Recreatievisserij

In voorkomend geval kennen de lidstaten een specifiek aandeel van de hun in bijlage ID toegekende quota toe aan de recreatievisserijen.

Artikel 24
Haaïen

1. Het is verboden om delen of volledige karkassen van grootoogvoshaaïen (*Alopias superciliosus*) die in een visserij zijn gevangen, aan boord te houden, over te laden of aan te landen.
2. Het is verboden gericht te vissen op voshaaïsoorten van het geslacht *Alopias*.
3. Het is verboden om delen of volledige karkassen van hamerhaaïen van de familie *Sphyrnidae* (met uitzondering van *Sphyrna tiburo*) die gevangen zijn in visserijen in het Iccat-verdragsgebied, aan boord te houden, over te laden of aan te landen.
4. Het is verboden om delen of volledige karkassen van oceanische witpunthaai (*Carcharhinus longimanus*) die gevangen zijn in een visserij, aan boord te houden, over te laden of aan te landen.
5. Het is verboden om zijdehaaïen (*Carcharhinus falciformis*) die gevangen zijn in een visserij, aan boord te houden.
6. Het is verboden om delen of volledige karkassen van Noord-Atlantische kortvinmakreelhaaïen (*Isurus oxyrinchus*) die gevangen zijn in visserijen in het Iccat-verdragsgebied, aan boord te houden, over te laden of aan te landen.

Artikel 25
FAD's voor tropische tonijn

1. Het is verboden om tussen 1 januari en 13 maart 2023 FAD's te gebruiken in het Iccat-verdragsgebied.
2. De lidstaten zorgen ervoor dat hun vissersvaartuigen geen FAD's uitzetten gedurende de 15 dagen vóór de aanvang van de in lid 1 bedoelde periode, d.i. van 17 december 2022 tot en met 31 december 2022.
3. Elk vissersvaartuig zet in het Iccat-verdragsgebied op geen enkel ogenblik meer dan 300 FAD's met operationele boeien in.
4. De lidstaten dienen uiterlijk op 30 juni 2023 bij de Commissie de historische gegevens in over door hun ringzegenvaartuigen rondom FAD's uitgezet vistuig. Indien een lidstaat deze gegevens niet uiterlijk op die datum heeft ingediend, mogen de vissersvaartuigen die onder zijn vlag varen geen vistuig uitzetten rondom FAD's totdat de Commissie van die lidstaat deze gegevens ontvangt voor verdere rapportage aan de Iccat.

AFDELING 4

CCAMLR-VERDRAGSGEBIED

Artikel 26

Kennisgevingen inzake experimentele visserij op ijsheek

De lidstaten mogen in 2023 deelnemen aan de experimentele visserij met de beug op ijsheek (*Dissostichus* spp.) in de FAO-deelgebieden 88.1 en 88.2 en de FAO-sectoren 58.4.1, 58.4.2 en 58.4.3a buiten gebieden onder nationale jurisdictie. Lidstaten die daartoe voornemens zijn, stellen het CCAMLR-secretariaat uiterlijk op 1 juni 2023 daarvan in kennis overeenkomstig de artikelen 7 en 7 bis van Verordening (EG) nr. 601/2004.

Artikel 27

Beperkingen van de experimentele visserij op ijsheek

1. De visserij op ijsheek in het visseizoen 2022-2023 is beperkt tot de in bijlage VII, tabel A, vermelde lidstaten, deelgebieden en aantallen vissersvaartuigen, en de in tabel B van die bijlage vermelde TAC's en bijvangstbeperkingen zijn hierbij van toepassing.
2. Gerichte visserij op haaiensoorten voor andere doeleinden dan wetenschappelijk onderzoek is verboden. Bijvangst van haaien, met name jonge exemplaren en drachtige vrouwtjes, die incidenteel zijn gevangen in de visserij op ijsheek, worden levend vrijgelaten.
3. Indien van toepassing wordt de visserij in een kleine onderzoekseenheid (Small Scale Research Unit – SSRU) stopgezet wanneer de gemelde vangsten de geldende TAC hebben bereikt, waarna dit vak voor de rest van het visseizoen voor de visserij wordt gesloten.
4. De visserijactiviteiten vinden plaats in een zo groot mogelijk geografisch gebied en op zo veel mogelijk verschillende diepten om de nodige informatie te verzamelen voor het bepalen van het visserijpotentieel en om een overconcentratie van de vangst en de visserijinspanning te voorkomen. Visserijactiviteiten in de FAO-deelgebieden 48.6 en 88.1 en FAO-sector 58.4.3a, voor zover toegestaan op grond van artikel 26, zijn echter verboden op diepten van minder dan 550 meter.

Artikel 28

Visserij op Antarctisch krill in het visseizoen 2022-2023

1. Lidstaten die voornemens zijn om in het visseizoen 2022-2023 in het CCAMLR-verdragsgebied op Antarctisch krill (*Euphausia superba*) te vissen, stellen de Commissie uiterlijk op 1 mei 2023 daarvan in kennis met het formulier in deel B van het aanhangsel van bijlage VII. Op basis van de informatie van de lidstaten dient de Commissie de kennisgevingen uiterlijk op 30 mei 2023 bij het CCAMLR-secretariaat in.
2. De in lid 1 van dit artikel bedoelde kennisgeving bevat de informatie waarin artikel 3 van Verordening (EG) nr. 601/2004 voorziet, voor elk vissersvaartuig dat gemachtigd is om aan de visserij op Antarctisch krill deel te nemen.
3. Een lidstaat die voornemens is om in het CCAMLR-verdragsgebied op Antarctisch krill te vissen, geeft alleen kennis van zijn voornemen daartoe voor gemachtigde vissersvaartuigen die ten tijde van de kennisgeving:

- a) zijn vlag voeren, of
 - b) de vlag van een ander CCAMLR-lid voeren en naar verwachting ten tijde van de visserijactiviteit de vlag van die lidstaat zullen voeren.
4. Wanneer een gemachtigd vissersvaartuig dat overeenkomstig de leden 1, 2 en 3 bij het secretariaat van de CCAMLR is gemeld, om legitieme operationele redenen of wegens overmacht niet aan een visserij op Antarctisch krill kan deelnemen, mag de betrokken lidstaat toestaan dat het wordt vervangen door een ander vissersvaartuig. De betrokken lidstaat brengt in dat geval het CCAMLR-secretariaat en de Commissie onverwijld op de hoogte en verstrekt daarbij:
- a) alle bijzonderheden over het vervangende vissersvaartuig (of de vervangende vissersvaartuigen), inclusief de informatie waarin artikel 3 van Verordening (EG) nr. 601/2004 voorziet; en
 - b) een volledig overzicht van de redenen voor de vervanging, alsmede alle relevante ondersteunende bewijsstukken of referenties.
5. De lidstaten staan niet toe dat een vissersvaartuig dat is geplaatst op een CCAMLR-lijst van vissersvaartuigen die illegale, ongemelde en ongereguleerde visserijactiviteiten verrichten (IOO-vaartuigen), aan de visserij op Antarctisch krill deelneemt.

AFDELING 5

IOTC-BEVOEGDHEIDSGEBIED

Artikel 29

Beperking van de vangstcapaciteit van vaartuigen die in het IOTC-bevoegdheidsgebied vissen

1. Het maximale aantal vissersvaartuigen van de Unie dat in het IOTC-bevoegdheidsgebied op tropische tonijn mag vissen, en de overeenkomstige in brutotonnage uitgedrukte capaciteit, zijn vastgesteld in bijlage VIII, punt 1.
2. Het maximale aantal vissersvaartuigen van de Unie dat in het IOTC-bevoegdheidsgebied op zwaardvis (*Xiphias gladius*) en witte tonijn (*Thunnus alalunga*) mag vissen, en de overeenkomstige in brutotonnage uitgedrukte capaciteit, zijn vermeld in bijlage VIII, punt 2.
3. De lidstaten kunnen vissersvaartuigen die zijn toegewezen aan een van de in de leden 1 en 2 genoemde visserijen, toewijzen aan de andere visserij, mits zij tegenover de Commissie kunnen aantonen dat deze wijziging niet tot een stijging van de visserijinspanning voor de visbestanden in kwestie leidt.
4. Wanneer een overdracht van capaciteit naar de vloot van een lidstaat wordt voorgesteld, zorgt die lidstaat ervoor dat de over te dragen vissersvaartuigen voorkomen in het register van gemachtigde vaartuigen van de IOTC of in het vaartuigregister van andere ROVB's die tonijnvisserij beheren. Vissersvaartuigen die voorkomen op een ROVB-lijst van vaartuigen die IOO-visserijactiviteiten verrichten, mogen niet worden overgedragen.
5. De lidstaten mogen hun vangstcapaciteit alleen tot boven de in de leden 1 en 2 bedoelde maxima verhogen als zij binnen de grenzen van de bij de IOTC ingediende ontwikkelingsplannen blijven.

Artikel 30
Niet-verankerde FAD's en bevoorradingsvaartuigen

1. Niet-verankerde FAD's worden uitgerust met instrumentboeien. Het gebruik van andere boeien, zoals radioboeien, is verboden.
2. Een ringzegenvaartuig mag op geen enkel moment meer dan 300 operationele boeien volgen.
3. Voor elk ringzegenvaartuig mogen jaarlijks niet meer dan 500 instrumentboeien worden verworven. Geen enkel ringzegenvaartuig heeft op enig moment meer dan 500 instrumentboeien (in voorraad en operationeel).
4. Ten hoogste drie bevoorradingsvaartuigen mogen ondersteuning bieden aan ten minste tien ringzegenvaartuigen, die alle de vlag van een lidstaat voeren. Deze bepaling is niet van toepassing op lidstaten met slechts één bevoorradingsvaartuig.
5. Eén ringzegenvaartuig wordt op geen enkel moment ondersteund door meer dan één bevoorradingsvaartuig dat de vlag van een lidstaat voert.
6. De Unie registreert geen nieuwe of aanvullende bevoorradingsvaartuigen in het IOTC-register van gemachtigde vaartuigen.

Artikel 31
Haaien

1. Het is verboden om delen of volledige karkassen van alle voshaaisoorten van de familie *Alopiidae* in een visserij aan boord te houden, over te laden of aan te landen.
2. Het is verboden om delen of volledige karkassen van oceanische witpunthaaien (*Carcharhinus longimanus*) in een visserij aan boord te houden, over te laden of aan te landen, behalve voor vissersvaartuigen met een lengte over alles van minder dan 24 m die uitsluitend betrokken zijn bij visserijactiviteiten in de exclusieve economische zone van hun vlaggenlidstaat, mits hun vangst uitsluitend voor plaatselijk verbruik is bestemd.
3. Incidenteel gevangen exemplaren van de in de leden 1 en 2 genoemde soorten worden ongedeerd gelaten en onmiddellijk vrijgelaten.

Artikel 32
Roggen van het geslacht Mobula

1. Vissersvaartuigen van de Unie mogen niet vissen op roggen van het geslacht *Mobula* (familie *Mobulidae*, inclusief de geslachten *Manta* en *Mobula*) en mogen geen delen of volledige karkassen van roggen van het geslacht *Mobula* aan boord houden, overladen, aanlanden, opslaan, voor verkoop aanbieden of verkopen, tenzij de gevangen vis rechtstreeks door de gezinnen van de vissers wordt geconsumeerd ("zelfvoorzieningsvisserij").

Roggen van het geslacht *Mobula* die onopzettelijk worden gevangen in het kader van ambachtelijke visserij (andere visserij dan op het oppervlak, d.w.z. vaartuigen met ringzegens, hengels, kieuwnetten, handlijn of sleeplijn, of beugvisserij door vaartuigen die zijn ingeschreven in het IOTC-register van gemachtigde vaartuigen), mogen echter worden aangeland voor lokale consumptie.

2. Zodra vissersvaartuigen, met uitzondering van die voor zelfvoorzieningsvisserij, roggen van het geslacht *Mobula* waarnemen in het net, aan de haak of aan dek, zetten

zij deze, voor zover haalbaar, onmiddellijk levend en ongedeerd op zodanige wijze terug dat dergelijke exemplaren zo min mogelijk worden gedeerd.

AFDELING 6

SPRFMO-VERDRAGSGEBIED

Artikel 33

Pelagische visserijen

1. Alleen lidstaten die in 2007, 2008 of 2009 in het SPRFMO-verdragsgebied actief pelagische visserijactiviteiten hebben uitgeoefend, mogen in dat gebied op pelagische bestanden vissen met inachtneming van de in bijlage IH vermelde TAC's.
2. De in lid 1 bedoelde lidstaten beperken de totale brutotonnage van de vaartuigen die hun vlag voeren en die in 2023 op pelagische bestanden vissen, tot de totale brutotonnage van de Unie in dat gebied, nl. 78 600 brutoton.
3. De in lid 1 bedoelde lidstaten kunnen de in bijlage IH vermelde vangstmogelijkheden alleen benutten indien zij uiterlijk op de vijftiende dag van de volgende maand de Commissie de volgende informatie toezenden met het oog op de doorzending ervan door de Commissie naar het SPRFMO-secretariaat:
 - a) een lijst van vaartuigen die in het SPRFMO-verdragsgebied actief vissen of bij overlading zijn betrokken;
 - b) de maandelijkse vangstaangiften.

AFDELING 7

IATTC-VERDRAGSGEBIED

Artikel 34

Ringzegenvisserijen

1. Ringzegenvaartuigen mogen niet vissen op geelvintonijn (*Thunnus albacares*), grootoogtonijn (*Thunnus obesus*) en gestreepte tonijn (*Katsuwonus pelamis*):
 - a) van 29 juli 2023 00.00 uur tot en met 8 oktober 2023 24.00 uur of van 9 november 2023 00.00 uur tot en met 19 januari 2024 24.00 uur in het gebied dat wordt begrensd door:
 - de kustlijnen van het Amerikaanse continent langs de Stille Oceaan,
 - lengtegraad 150° WL,
 - breedtegraad 40° NB,
 - breedtegraad 40° ZB;
 - b) van 9 oktober 2023 00.00 uur tot en met 8 november 2023 24.00 uur in het gebied dat wordt begrensd door:
 - lengtegraad 96° WL,
 - lengtegraad 110° WL,
 - breedtegraad 4° NB,

– breedtegraad 3° ZB.

2. Voor elk van de in lid 1 bedoelde vissersvaartuigen dat de vlag van een lidstaat voert, deelt de betrokken vlaggenlidstaat de Commissie vóór 1 april 2023 mee welke van de in lid 1, punt a), genoemde sluitingsperioden het vissersvaartuig heeft gekozen.
3. Ringzegenvaartuigen die in het IATTC-verdragsgebied op tonijn vissen, houden alle geelvintonijn, grootoogtonijn en gestreepte tonijn die zij vangen, aan boord en laden deze over of landen deze aan.
4. Lid 3 is niet van toepassing:
 - a) wanneer de vis om andere redenen dan de grootte niet geschikt wordt geacht voor menselijke consumptie;
 - b) indien er tijdens de laatste trek van een visreis onvoldoende ruimte is overgebleven voor alle bij die trek gevangen tonijn.

Artikel 35

Niet-verankerde FAD's

1. Een ringzegenvaartuig zet in het IATTC-verdragsgebied op geen enkel ogenblik meer dan 400 FAD's actief in. Een FAD wordt als actief beschouwd als ze op zee wordt ingezet, haar locatie begint door te geven en wordt getraceerd door het vaartuig, de eigenaar of exploitant ervan. Een FAD mag alleen aan boord van een ringzegenvaartuig worden geactiveerd.
2. In de 15 dagen vóór aanvang van de overeenkomstig artikel 34, lid 1, punt a), van deze verordening gekozen sluitingsperiode mogen ringzegenvaartuigen in het IATTC-verdragsgebied:
 - a) geen FAD's inzetten;
 - b) en moeten zij het oorspronkelijk ingezette aantal FAD's terughalen.

Artikel 36

Vangstbeperkingen voor grootoogtonijn in de beugvisserij

De totale jaarlijkse vangsten grootoogtonijn in het IATTC-verdragsgebied door beugvisserijvaartuigen van elke lidstaat zijn vermeld in bijlage IL.

Artikel 37

Verbod op de visserij op oceanische witpunthaaien

1. Het is verboden in het IATTC-verdragsgebied te vissen op oceanische witpunthaaien (*Carcharhinus longimanus*) en delen of volledige karkassen van in dat gebied gevangen oceanische witpunthaaien aan boord te houden, over te laden, aan te landen, op te slaan, voor verkoop aan te bieden of te verkopen.
2. Incidenteel gevangen exemplaren van oceanische witpunthaaien worden ongedeerd gelaten en onmiddellijk vrijgelaten door de exploitant van het vissersvaartuig.
3. De exploitanten van vissersvaartuigen registreren het aantal teruggezette exemplaren, met vermelding van de toestand (levend of dood) en delen deze informatie mee aan de lidstaat waarvan zij onderdaan zijn.

De lidstaten dienen die tijdens 2022 verzamelde informatie uiterlijk op 31 januari 2023 bij de Commissie in.

Artikel 38

Verbod op de visserij op roggen van het geslacht Mobula

Vissersvaartuigen van de Unie mogen in het IATTC-verdragsgebied niet vissen op roggen van het geslacht *Mobula* (familie *Mobulidae*, inclusief de geslachten *Manta* en *Mobula*), noch delen of volledige karkassen van in dat gebied gevangen roggen van het geslacht *Mobula* aan boord houden, overladen, aanlanden, opslaan, voor verkoop aanbieden of verkopen. Zodra zij zien dat roggen van het geslacht *Mobula* zijn gevangen, zetten zij deze onmiddellijk, en waar mogelijk levend en ongedeerd, terug.

AFDELING 8 SEAFO-VERDRAGSGEBIED

Artikel 39

Verbod op de visserij op diepzeehaaien

De gerichte visserij op de volgende diepzeehaaien in het Seafo-verdragsgebied is verboden:

- a) spookkathaai (*Apristurus manis*);
- b) gevlekte gladde lantaarnhaai (*Etmopterus bigelowi*);
- c) kortstaartlantaarnhaai (*Etmopterus brachyurus*);
- d) grote lantaarnhaai (*Etmopterus princeps*);
- e) gladde lantaarnhaai (*Etmopterus pusillus*);
- f) roggen (*Rajidae*);
- g) fluweelijshaai (*Scymnodon squamulosus*);
- h) haaien van de *Selachimorpha*-superorde;
- i) doornhaai (*Squalus acanthias*).

AFDELING 9 WCPFC-VERDRAGSGEBIED

Artikel 40

Voorwaarden voor de visserij op grootoogtonijn, geelvintonijn, gestreepte tonijn en Zuid-Pacifische witte tonijn

1. De lidstaten zorgen ervoor dat niet meer dan 403 visdagen worden toegekend aan ringzegenvaartuigen die in het gedeelte van het WCPFC-verdragsgebied dat op volle zee tussen 20° NB en 20° ZB is gelegen, vissen op grootoogtonijn (*Thunnus obesus*), geelvintonijn (*Thunnus albacares*) en gestreepte tonijn (*Katsuwonus pelamis*).
2. Vissersvaartuigen van de Unie mogen in het WCPFC-verdragsgebied ten zuiden van 20° ZB niet gericht vissen op Zuid-Pacifische witte tonijn (*Thunnus alalunga*).
3. De lidstaten zorgen ervoor dat de vangsten van grootoogtonijn (*Thunnus obesus*) door beugvisserijvaartuigen in 2023 niet groter zijn dan de in de tabel van bijlage IG vermelde maxima.

Artikel 41
Beheer van de visserij met FAD's

1. In het gedeelte van het WCPFC-verdragsgebied tussen 20° NB en 20° ZB mogen ringzegenvaartuigen tussen 1 juli 2023 00.00 uur en 30 september 2023 24.00 uur geen FAD's gebruiken, er werkzaamheden aan verrichten of bij de FAD's netten uitzetten.
2. Naast het verbod van lid 1 is het in het WCPFC-verdragsgebied op volle zee tussen 20° NB en 20° ZB verboden netten bij FAD's uit te zetten tijdens twee extra maanden: tussen 1 april 2023 00.00 uur en 31 mei 2023 24.00 uur dan wel tussen 1 november 2023 00.00 uur en 31 december 2023 24.00 uur.
3. Elke betrokken lidstaat bepaalt welke van de in lid 2 bedoelde sluitingsperiodes gelden voor ringzegenvaartuigen die zijn vlag voeren. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op 15 februari 2023 in kennis van de gekozen sluitingsperiode. De Commissie stelt het secretariaat van de WCPFC vóór 1 maart 2023 in kennis van de door de lidstaten gekozen sluitingsperiodes.
4. Elke lidstaat zorgt ervoor dat geen enkel van zijn ringzegenvaartuigen op enig moment meer dan 350 FAD's met geactiveerde instrumentboeien inzet op zee. Boeien mogen uitsluitend aan boord van een ringzegenvaartuig worden geactiveerd.

Artikel 42
Verbod op de teruggooi van door ringzegenvaartuigen gevangen tropische tonijn

1. Alle ringzegenvaartuigen die in het gedeelte van het WCPFC-verdragsgebied tussen 20° NB en 20° ZB vissen, houden alle grootoogtonijn, geelvintonijn en gestreepte tonijn die zij vangen, aan boord, laden deze over en landen deze aan.
2. Lid 1 geldt niet in de volgende gevallen:
 - a) tijdens de laatste trek van een visreis, indien er op het ringzegenvaartuig onvoldoende ruimte is voor alle vis;
 - b) wanneer de vis om andere redenen dan de grootte niet geschikt is voor menselijke consumptie;
 - c) bij een ernstige storing van de koelinstallatie.

Artikel 43
Maximaal aantal vissersvaartuigen van de Unie dat op zwaardvis mag vissen

Het maximale aantal vissersvaartuigen van de Unie dat in de gebieden van het WCPFC-verdragsgebied ten zuiden van 20° ZB op zwaardvis (*Xiphias gladius*) mag vissen, is vermeld in bijlage IX.

Artikel 44
Vangstbeperkingen voor zwaardvis in de beugvisserij ten zuiden van 20° ZB

De lidstaten zorgen ervoor dat vangsten van zwaardvis (*Xiphias gladius*) in 2023 ten zuiden van 20° ZB door beugvisserijvaartuigen niet groter zijn dan het in bijlage IG vermelde maximum. Zij zorgen er ook voor dat de visserijinspanning voor zwaardvis daardoor niet verschuift naar het gebied ten noorden van 20° ZB.

Artikel 45
Zijdehaaien en oceanische witpunthaaien

1. Het is verboden om delen of volledige karkassen van de volgende soorten in het WCPFC-verdragsgebied aan boord te houden, over te laden, aan te landen of op te slaan:
 - a) zijdehaaien (*Carcharhinus falciformis*);
 - b) oceanische witpunthaaien (*Carcharhinus longimanus*).
2. Incidenteel gevangen exemplaren van de in lid 1 genoemde soorten worden ongedeerd gelaten en onmiddellijk vrijgelaten.

Artikel 46
Overlappend gebied tussen het IATTC- en het WCPFC-verdragsgebied

1. Vissersvaartuigen die alleen in het WCPFC-register zijn ingeschreven, passen de maatregelen van deze afdeling toe wanneer zij vissen in het overlappend gebied tussen het IATTC- en het WCPFC-verdragsgebied.
2. Vissersvaartuigen die in zowel het WCPFC-register als het IATTC-register zijn ingeschreven, en vissersvaartuigen die alleen in het IATTC-register zijn ingeschreven, passen de maatregelen van artikel 34, lid 1, punt a), artikel 34, leden 2, 3 en 4, en de artikelen 35, 36 en 37 van deze verordening toe wanneer zij vissen in het overlappend gebied tussen het IATTC- en het WCPFC-verdragsgebied.

AFDELING 10
BERINGZEE

Artikel 47
Verbod op de visserij in de volle zee van de Beringzee

De visserij op Alaskapollak (*Gadus chalcogrammus*) in de volle zee van de Beringzee is verboden.

AFDELING 11
SIOFA-OVEREENKOMSTGEBIED

Artikel 48
Beperkingen op de bodemvisserij

De lidstaten zorgen ervoor dat de onder hun vlag varende vissersvaartuigen die in het Siofa-overeenkomstgebied vissen:

- a) hun jaarlijkse bodemvisserijinspanning beperken tot het in bijlage X vastgestelde niveau;
- b) niet aan bodemvisserij doen, behalve met demersale beuglijnen;
- c) niet vissen in de tussentijds beschermde gebieden Atlantis Bank, Coral, Fools Flat, Middle of What en Walter's Shoal, zoals omschreven in bijlage IK, behalve indien demersale beuglijnen worden gebruikt en mits tijdens de visserij in die gebieden te allen tijde een wetenschappelijk waarnemer aan boord is.

Artikel 49

Verbod op de gerichte visserij op diepzeehaaien

De gerichte visserij op de volgende diepzeehaaien in het Siofa-overeenkomstgebied is verboden:

- a) Portugese ijshaai (*Centroscymnus coelolepis*);
- b) spitssnuitsnavelhaai (*Deania calcea*);
- c) ruwe doornhaai (*Centrophorus granulosus*);
- d) zwarte haai (*Dalatias licha*);
- e) *Bythaelurus bachi*;
- f) *Chimaera buccanigella*;
- g) *Chimaera didierae*;
- h) *Chimaera willwatchi*;
- i) langsnuitijshaai (*Centroscymnus crepidater*);
- j) tokkelijshaai (*Centroscymnus plunketi*);
- k) fluweelijshaai (*Zameus squamulosus*);
- l) *Etmopterus alphas*;
- m) kleinbuikkathaai (*Apristurus indicus*);
- n) *Harriota raleighana*;
- o) *Bythaelurus tenuicephalus*;
- p) franjehaai (*Chlamydoselachus anguineus*);
- q) grootoogzeskieuwshaai (*Hexanchus nakamurai*);
- r) gladde lantaarnhaai (*Etmopterus pusillus*);
- s) Antarctische sluimerhaai (*Somniosus antarcticus*);
- t) koboldhaai (*Mitsukurina owstoni*).

TITEL III

VANGSTMOGELIJKHEDEN VOOR VAARTUIGEN VAN DERDE LANDEN IN WATEREN VAN DE UNIE

Artikel 50

Vissersvaartuigen die de vlag van Noorwegen voeren en vissersvaartuigen die op de Faeröer zijn geregistreerd

Vissersvaartuigen die de vlag van Noorwegen voeren, en vissersvaartuigen die op de Faeröer zijn geregistreerd, kunnen worden gemachtigd om in de wateren van de Unie te vissen met inachtneming van de in bijlage I vermelde TAC's en onder de voorwaarden van deze verordening en van titel III van Verordening (EU) 2017/2403.

Artikel 51

Vissersvaartuigen die onder de vlag van het Verenigd Koninkrijk varen, in het Verenigd

Koninkrijk geregistreerd zijn en een vergunning hebben gekregen van een visserijautoriteit van het Verenigd Koninkrijk

Vissersvaartuigen die onder de vlag van het Verenigd Koninkrijk varen, in het Verenigd Koninkrijk zijn geregistreerd en een vergunning hebben gekregen van een visserijautoriteit van het Verenigd Koninkrijk, kunnen worden gemachtigd om in de wateren van de Unie te vissen met inachtneming van de in bijlage I vermelde TAC's en onder de voorwaarden van deze verordening en van Verordening (EU) 2017/2403.

Artikel 52

Quota-overdrachten aan en quota-uitwisselingen met het Verenigd Koninkrijk

1. Elke overdracht of uitwisseling van quota tussen de Unie en het Verenigd Koninkrijk vindt plaats overeenkomstig dit artikel.
2. Een lidstaat die voornemens is quota over te dragen aan of uit te wisselen met het Verenigd Koninkrijk, kan met het Verenigd Koninkrijk de contouren van de quotaoverdracht of -uitwisseling bespreken. De betrokken lidstaat stelt de Commissie in kennis van de contouren.
3. Indien de Commissie de contouren van de door de betrokken lidstaat gemelde quotaoverdracht of -uitwisseling als bedoeld in lid 2, bekrachtigt, maakt zij onverwijld kenbaar dat zij ermee instemt gebonden te zijn door die quotaoverdracht of -uitwisseling. De Commissie stelt het Verenigd Koninkrijk en de lidstaten in kennis van de overeengekomen quotaoverdracht of -uitwisseling.
4. Vangstmogelijkheden die in het kader van de overeengekomen quotaoverdracht of -uitwisseling ontvangen zijn van of overgedragen zijn aan het Verenigd Koninkrijk, worden vanaf het moment waarop van de quotaoverdracht of -uitwisseling overeenkomstig lid 3 is kennisgegeven, beschouwd als quota die zijn toegevoegd aan of in mindering zijn gebracht op de toewijzing van de betrokken lidstaat. Overeenkomstig het beginsel van relatieve stabiliteit van visserijactiviteiten mag de verdeelsleutel voor de toewijzing van vangstmogelijkheden aan de lidstaten door dergelijke overdrachten en uitwisselingen niet worden beïnvloed.

Artikel 53

Vissersvaartuigen die de vlag van Venezuela voeren

Voor vissersvaartuigen die de vlag van Venezuela voeren, gelden de voorwaarden van deze verordening en van titel III van Verordening (EU) 2017/2403.

Artikel 54

Vismachtigingen

Het maximale aantal vismachtigingen voor vaartuigen van derde landen die in de wateren van de Unie vissen, is vastgesteld in bijlage V, deel B.

Artikel 55

Voorwaarden voor de aanlanding van vangsten en bijvangsten

De voorwaarden van artikel 7 van deze verordening zijn van toepassing op de vangsten en bijvangsten van vaartuigen van derde landen die met een in artikel 54 van deze verordening bedoelde machtiging vissen.

[Onderstaand artikel 56 wordt bijgewerkt na het overleg tussen de Unie en derde landen.]

Artikel 56
Verboden soorten

1. Vissersvaartuigen van derde landen mogen de onderstaande soorten, wanneer deze in wateren van de Unie worden aangetroffen, niet bevissen, aan boord houden, overladen of aanlanden:
 - a) sterrog (*Amblyraja radiata*) in de wateren van de Unie van de ICES-sectoren 3a en 7d; de wateren van de Unie van ICES-deelgebied 4;
 - b) vleetsoorten-complex (*Dipturus batis*) (*Dipturus* cf. *flossada* en *Dipturus* cf. *intermedia*) in de wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 3, 4 en 6 tot en met 10;
 - c) ruwe haai (*Galeorhinus galeus*) wanneer wordt gevist met beuglijnen in de wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 4 en 6 tot en met 8;
 - d) zwarte haai (*Dalatias licha*), spitssnuitsnavelhaai (*Deania calcea*), schubzwelghaai (*Centrophorus squamosus*), grote lantaarnhaai (*Etmopterus princeps*) en Portugese ijshaai (*Centroscyrnus coelolepis*) in de wateren van de Unie van ICES-deelgebied 4;
 - e) haringhaai (*Lamna nasus*) in alle wateren van de Unie;
 - f) stekelrog (*Raja clavata*) in de wateren van de Unie van ICES-sector 3a;
 - g) golfrog (*Raja undulata*) in de wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 6, 9 en 10;
 - h) gitaarrog (*Rhinobatos rhinobatos*) in de wateren van de Unie in de Middellandse Zee;
 - i) walvishaai (*Rhincodon typus*) in alle wateren van de Unie;
 - j) doornhaai (*Squalus acanthias*) in de wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 3, 4 en 6 tot en met 10;
 - k) Atlantische slijmkop (*Hoplostethus atlanticus*) in de wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 3, 4 en 6 tot en met 10;
 - l) in bijlage I, deel D, vermelde diepzeehaaien in de wateren van de Unie van de ICES-deelgebieden 6 tot en met 10 en in de wateren van de Unie van de Ceca-gebieden 34.1.1, 34.1.2 en 34.2.
2. Incidenteel gevangen exemplaren van de in lid 1 genoemde soorten worden ongedeerd gelaten en onmiddellijk vrijgelaten.

TITEL IV
SLOTBEPALINGEN

Artikel 57
Comitéprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij Verordening (EU) nr. 1380/2013 ingestelde Comité voor de visserij en de aquacultuur. Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.

2. Indien naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

Artikel 58
Overgangsbepalingen

1. De artikelen 10 tot en met 12 en 14 tot en met 16, artikel 17, lid 1, punten a) tot en met o), de artikelen 21, 24, 31, 32, 37 tot en met 39, 45, 47 en 49 en artikel 56, lid 1, punten a) tot en met j), blijven mutatis mutandis in 2024 van toepassing tot de inwerkingtreding van de verordening tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor 2024.
2. Artikel 17, lid 1, punten p) en q), en artikel 56, lid 1, punten k) en l), blijven mutatis mutandis in 2025 van toepassing tot de inwerkingtreding van de verordening tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor 2025.

Artikel 59
Inwerkingtreding en toepassing

Deze verordening treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing van 1 januari 2023 tot en met 31 december 2023. Niettemin geldt het volgende:

- a) artikel 6, lid 4, artikel 17, lid 1, punten p) en q), en artikel 56, lid 1, punten k) en l), zijn van toepassing van 1 januari 2023 tot en met 31 december 2024;
- b) artikel 12 is van toepassing van 1 januari 2023 tot en met 29 juni 2024;
- c) artikel 20 is van toepassing van 1 januari 2023 tot en met 31 januari 2024;
- d) de artikelen 26, 27 en 28 en bijlage VII zijn van toepassing van 1 december 2022 tot en met 30 november 2023;
- e) artikel 25, lid 2, is van toepassing van 17 december 2022 tot en met 31 december 2022;
- f) artikel 34, lid 1, punt a), is van toepassing van 1 januari 2023 tot en met 19 januari 2024;
- g) bijlage I is ook van toepassing voor het jaar 2024, indien dat in die bijlage is gespecificeerd;
- h) bijlage IK is van toepassing van 1 december 2022 tot en met 30 november 2023, indien dat in die bijlage is gespecificeerd;
- i) bijlage II is van toepassing van 1 februari 2023 tot en met 31 januari 2024.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter